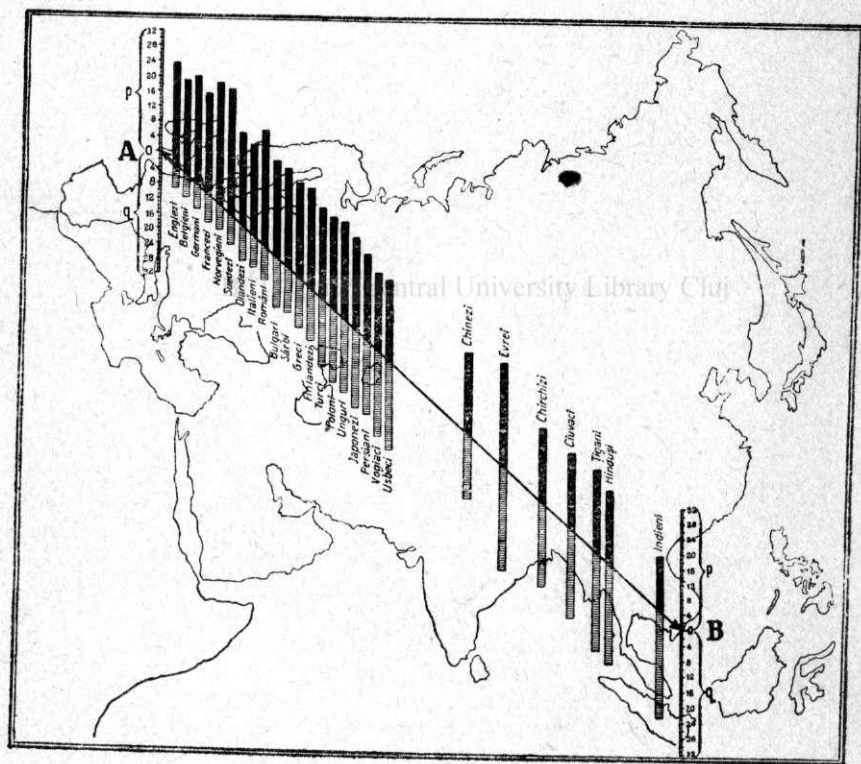

BULETIN EUGENIC ȘI BIOPOLITIC

VOL. XII.

1941

Nr. 9-12

EDITAT DE
SUBSECȚIA EUGENICĂ ȘI BIOPOLITICĂ A „ASTREI”
ȘI DE
INSTITUTUL DE IGIENĂ ȘI IGIENĂ SOCIALĂ, SIBIU

Distribuția grupelor de sânge la populația din Transilvania

de
Dr. PETRU RĂMNEANȚU

A) Individualitatea sângelui

Încă acum sute de ani s'a observat, că sângele dela o specie animală la alta și chiar în sânul aceleași specii are o anumită individualitate. Cercetările experimentale, relativ la această individualitate, nu au început însă, decât târziu. La animale ea a fost demonstrată în 1900, de Ehrlich și Morgenroth, iar la om tot în 1900 de Landsteiner, în 1907 de Jansky și în 1908 de Moss. În cei patruzeci de ani scurși dela primele descoperiri în această materie, au apărut mii de publicații, mai multe manuale¹⁾ și monografii²⁾, s'au creat multe organizații³⁾ chiar instituții⁴⁾ și apar reviste⁵⁾ destinate numai acestei specialități.

În problema individualității sângelui, cercetările au dus, în rezumat, la următoarele rezultate definitive. Corpusculii sanghini (hematiile) ai unei specii animale, amestecați cu serul sanghin al unei specii diferite, de obicei, produce aglutinarea celor dintâi. Această hemaglutinare este cauzată de prezența în serul sângelui a hemaglutininei care se atașează substanței aglutina-

---

1) P. Steffan: Handbuch der Blutgruppenkunde. München, I. F. Lehmann's Verlag, 1932.

2) L. Hirsfeld: Les Groupes sanguins. Paris, Masson et C-ie, 1938.

3) Societățile de cercetări a grupelor de sânge din Germania și din Rusia.

4) Institutul de Hematologie din Rusia.

5) Zeitschrift f. Rassenphysiologie din Berlin.

bile, adică aglutinogenului din hematii. Astfel în sânul anumitor specii de animale și în deosebi la om, aglutininele serului cari aglutinează hematiile individualizează sângele dela un caz la altul. Substanțele acestea se numesc izohemaglutinine. E natural deci, ca această individualitate a sângelui, să nu permită transfuziile dela un animal de o specie la altul de altă specie sau chiar în sânul aceleași specii, de ex. dela un om la altul, fără să nu fie riscată viața ființei căreia i-se face operația.

În serul sanghin al omului sunt două hemaglutinine diferite, numite α și β . O persoană poate avea fie izoaglutinina α sau β fie α și β la un loc sau poate să nu aibă niciuna din aceste două substanțe. E de subliniat, că nu există ființă umană, fără să aibă una din aceste proprietăți. Cum e evident, o persoană care are aglutinina α sau β , nu poate conține în eritrocitele sângelui și substanța aglutinabilă corespunzătoare. I s'ar aglutina hematiile. Astfel, orice persoană are izoaglutinina care nu are nicio acțiune asupra propriilor ei hematii. Ținând seamă de aceste considerațiuni, reacția hematiilor față de cele două feluri de izohemaglutinine, α și β ne dă următorul tablou:

Hematii	S e r	
	α	β
A	+	-
B	-	+
AB	+	+
O	-	-

O persoană aparține grupei de sânge A (grupa II), dacă hematiile ei aglutinează cu serul α și nu reacționează cu β . Invers, aparține grupei B (grupa III), dacă hematiile se aglutinează cu serul β și nu sunt aglutinate de serul α . Dacă hematiile aglutinează cu ambele seruri, persoana aparține grupei AB (grupa I), și dacă nu aglutinează cu nici unul din seruri face parte din grupa O (grupa IV). Schema următoare reflectează mai bine izohemaglutinarea la om.

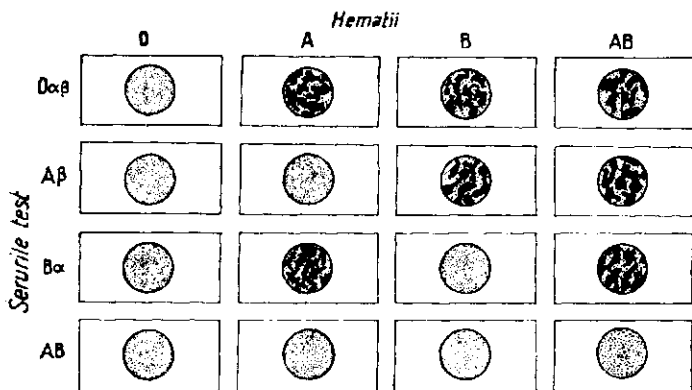

Fig. 1. — Schema izohemaglutinării

Cercurile care conțin hematii îngrămădite reprezintă izohemaglutinarea.

Aceste patru proprietăți ale hematiilor și ale serului individualizează deci sângele de om în următoarele patru categorii:

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O $\alpha\beta$ A β B α AB—

Persistența grupelor de sânge în cursul vieții și ereditatea lor.

Astăzi știm precis, că grupele de sânge deja la naștere se pot evidenția și că persistă nemodificate până la moarte, indiferent dacă condițiile peristatice rămân aceleași sau nu. Astfel hemoragiile grave, amputațiile mari de membre, boalele acute și cronice severe nu au nicio influență asupra grupelor de sânge. Persoanele cari și-au petrecut copilăria sub anumite condiții, geografice, de altitudine sau de climat, cu toată schimbarea acestora, survenită în cursul vieții, rămân cu aceeași grupă de sânge pe care au avut-o la naștere.

Pentru ca importanța grupelor sanghine să poată fi apreciată la justa ei valoare, în cercetarea paternității, în criminologie și mai ales în stabilirea locului de formare și migrare a diferitelor neamuri, amintim în rezumat unele din evenimentele cari s'au realizat în această materie, dela 1910 încoace.

a) *E. v. Dungern și L. Hirszfild, în 1910, au stabilit, că grupele sanghine se moștenesc conform legii lui Mendel.*

Formarea hibridilor și disjuncțiunea factorilor ereditari le redăm în grafica următoare:

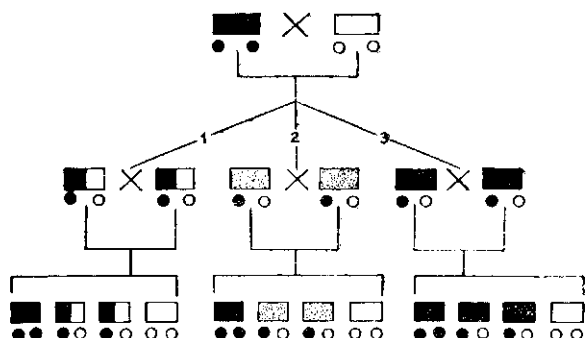

Fig 2. — Cele trei eventualități de ereditate alor două proprietăți ereditare.

1. Cele două proprietăți ereditare, în hibrid se manifestă una lângă alta.
 2. Factorii ereditari se amestecă, nici unul nu domină. Hibridul din generația I-a e intermediar între negru și alb: e cenușiu. În generația II-a, raportul numeric între negru, cenușiu și alb e de 1 : 2 : 1.

3. Factorul negru domină pe cel alb. La hibridi nu se constată decât o singură proprietate, cea dominantă. Dacă privim însă cerculețele care reprezintă genele, vedem că albul s'a conservat, dar în stare latentă. Aceasta se și constată în generația II-a, unde reapare chiar în stare pură într'un raport de 1 : 3.

Toate aceste trei eventualități le găsim în urmărirea eredității grupelor de sânge.

b) Fr. Bernstein, în 1924, formulând teoria eredității grupelor de sânge, a adus câteva corective legilor emise de autorii de mai sus.

El a arătat matematic, că factorii ereditari ai grupelor de sânge, adică genele sunt allelomorfe multiple și nu simple, cum au crezut v. Dungern și Hirsfeld. Demonstrațiile teoretice ale lui Bernstein au fost confirmate pe teren, de autorii cari au făcut cercetări la părinți și la copiii acestora. Astfel, acum putem afirma după această concepție, că un individ din grupa A B nu poate poseda celule germinative mature, cari l-ar îndreptăți să aibă copii aparținători tuturor grupelor sanghine, O, A, B și AB. După Fr. Bernstein, maturația are un alt rezultat. Anume, fenotipul AB nu poate avea gena O, deoarece O, A și B fiind allelo-

morfe multiple sunt localizate în același cromozom, iar celula nu poate avea decât o garnitură dublă de cromozomi. În cursul maturității, individul AB își separă genele, în A și B: una din celula sa germinativă va conține gena A, iar cealaltă gena B. Genotipul grupei AB va fi deci AB și nu AB și O.

Din acestea reiese evident, că o familie O $\times$ AB, nu poate avea nici copii O, nici AB, ci numai A sau B. Individul AB cu genele A și B, adică dacă îi lipsește O, are copii A, B și AB și nu poate avea niciodată O.

Gena O e o unică proprietate recesivă allelomorfă față de A și B, cari sunt independente între ele și dominante față de O. Bernstein a notat-o cu R. Raporturile între fenotip și genotip, așa cum le confirmă și cercetările, le redăm și în schema următoare:

Fenotip	Genotip
O	R R
A	AA,AR
B	BB,BR
AB	AB

Ținând seamă de legile subliniate aci, în tabela următoare reprezentăm raporturile dintre grupele de sânge ale părinților

Raporturile între grupele sanghine ale părinților și acelea pe care le putem aștepta dela descendenții lor și ereditatea proprietăților O, A, și B, obținută pe bază de cercetări la teren.

Grupele de sânge ale părinților	Grupele de sânge ale copiilor				
	După legea lui Bernstein	O în %	A în %	B în %	AB în %
O $\times$ O	O	99,2	0,6	0,2	—
O $\times$ A	A,O	42,7	56,5	0,3	0,1
O $\times$ B	B,O	42,6	0,4	56,9	0,08
A $\times$ A	A,O	18,8	81,0	0,02	0,02
B $\times$ B	B,O	15,5	0,8	83,4	0,14
A $\times$ B	A,B, AB,O	18,0	30,3	26,0	25,6
O $\times$ AB	A,B	2,4	48,0	47,4	2,2
A $\times$ AB	A,B,AB	0,8	46,8	23,3	27,8
B $\times$ AB	A,B,AB	1,7	20,5	50,5	27,6
AB $\times$ AB	A,B,AB	—	26,3	31,0	43,6

și acelea pe care le putem aștepta dela descendenții lor și redăm procentele obținute pe 12.000 de familii și 27.000 de copii, cari au fost studiați.

Din această tabelă constatăm, că: In familiile in cari părinții nu au avut proprietățile A și B, găsim copii cu aceste grupe numai excepțional; proprietățile A, B pot să nu apară la copii, chiar dacă părinții le-au avut (Legea v. Dungern-Hirszfeld); părinții cari au avut grupa O, nu au copii din grupa AB și că părinții aparținători grupei AB nu pot avea copii din grupa O (Legea Fr. Bernstein). Excepțiile pe cari le observăm așe sigur sunt datorite unei tehnici defectuoase sau intervenției copiilor nelegitimi. In familiile AxA și BxB găsim printre copii și un procent cu grupa O. Acest procent se datorește faptului, că părinții într'un anumit procent nu au fost A A sau B B, adică puri, ci genotipul lor a fost A O sau B O. Mici excepții găsim și aici, ca și în celelalte încrucișări datorite tot intervențiilor mai înainte amintite.

B) Semnificația rasială a grupelor de sânge.

Cercetătorii din acest domeniu, după ce au rămas convinși, că grupele de sânge se moștenesc, au început să studieze și semnificația antropologică și etnologică a acestora. Chiar primele cercetări făcute în 1919, de v. Dungern și L. Hirszfeld, pe frontul dela Salonic, au fost incununate de succes. S'a putut afirma încă atunci, că antropologia serologică evidențiază asemănările și deosebiriile rasiale și etnice mai bine decât rezultatele relativ la culoarea pielii, a părului, a irisului și măsurătorile craniene de cari au făcut uz antropologii și raseologii cari i-au precedat. Într'adevăr sutele de cercetări, circa 850, care au fost publicate până acum, au confirmat primele concluzii și au stabilit neîndoelnic, că grupele rasiale de populație studiate în masă, prezintă frecvențe specifice din cele patru grupe de sânge. Astăzi se știe, că:

I. Tipul cel mai frecvent de populație, e cel care are prezente toate cele trei gene cunoscute O, A și B.

II. Tipul cu genele A și O se întâlnește mai frecvent în Australia, apoi printre Eschimoși și Laponi.

III. Tipul cu B și O e foarte puțin frecvent. Se găsește la câteva triburi din Birmania-de-Sus și la câteva triburi indiene, și

IV. Tipul cu gena O, singură, e întâlnit numai la Indienii americani.

În afară de stabilirea acestor patru tipuri principale de populație, analizele datelor obținute au fixat și criteriile de subdi-

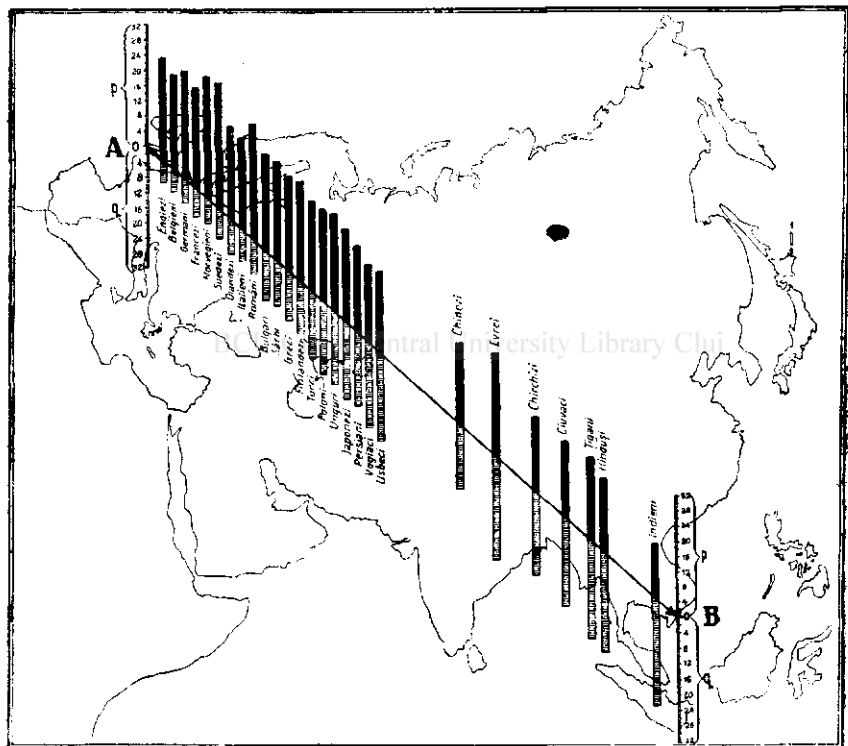

Fig. 3. — Frecvențele proprietăților p și q ale mai multor neamuri din Europa și Asia, reprezentate pe axul Anglia—India

viziune, adică de ordin etnic. În special tipul I, cel mai numeros dintre toate, — întins în Europa întreagă, în Asia, în Africa și prin emigrările realizate din acestea și în Lumea Nouă —, a putut fi subîmpărțit. Mai toate neamurile au, din proprietățile dominante A și B, procente specifice. Acestea pe un ax, care

unește Anglia cu cele două Indii, variază în sens invers. Dela Apus spre Răsărit, frecvența proprietății A descrește, iar a lui B crește. În grafica precedentă am încercat, pentru neamurile relativ la cari s'au făcut analize pe un număr mai urcat de persoane, să redăm această subimpărțire a tipului I de populație.

Pentru a evidenția mai bine diferențele dela un neam la altul L. H. Hirszfild, Bernstein și mai ales în 1928 Wellisch, au propus și un indice de măsurare. Cum e și logic, indicele nu ia în considerare, frecvențele celor patru grupe de sânge, pe baza cărora a fost calculat mai înainte de L. Hirszfild, ci numai frecvențele celor trei rase serologice, adică a grupelor O, A și B, cari le produc pe primele.

Frecvențele acestora le notează: $A=p$; $B=q$ și $O=r$. Suma lor în forma decadei ne dă următoarea ecuație:

$$p+q+r=10.$$

Indicele pe care Wellisch îl calculează pe baza acestora are ca formulă:

$$I = \frac{r+p}{r+q}$$

și l-a numit „Blutartlicher Geneindex”.

Pentru ca din frecvențele grupelor de sânge să ajungem la această formulă a genelor, avem nevoie de un calcul intermediar. Acesta are la bază, unirea genelor O (R), A și B, două câte două, dând astfel naștere la șase genotipuri, a căror apariție teoretică o redăm în schema următoare:

Grupele părinților		R	A	B
	Genele	r	p	q
R	r	rr	pr	qr
A	p	pr	pp	pq
B	q	qr	pq	qq

Cele șase genotipuri sunt:

RR	RA	AA	BR	BB	AB
r^2	2pr	p^2	2qr	q^2	2pq

Echivalențele acestora în fenotipuri sunt următoarele:

$$O = r^2$$

$$A(AA+AR) = p^2 + 2pr \quad \text{din cari} \quad \bar{O} + \bar{A} = (p+r)^2 = (10-q)^2$$

$$B(BB+BR) = q^2 + 2qr \quad \text{avem:} \quad \bar{O} + \bar{B} = (q+r)^2 = (10-p)^2$$

$$AA = 2pq;$$

Înlocuind aceste două formule în $p+q+r=10$, obținem:

$$p = 1 - (q+r) = 1 - \sqrt{\bar{O} + \bar{B}};$$

$$q = 1 - (p+r) = 1 - \sqrt{\bar{O} + \bar{A}}$$

iar r este egal cu $\sqrt{\bar{O}}$, adică rădăcina patrată din O . Valorile $\bar{A}$ și $\bar{B}$ date de aceste formule, cari nu fac deosebire între AA , BB homozigoți și AO și BO heterozigoți, mai trebuiesc ajustate. Ajustarea se face, pentruca gena O acoperită de A sau B să fie repartizată, la p și q conform legii probabilității. Astfel formulele definitive pentru calcularea lui p și q devin următoarele:

$$p = \frac{1}{2} (10 - r + \sqrt{O + A} - \sqrt{O + B})$$

$$q = \frac{1}{2} (10 - r + \sqrt{O + B} - \sqrt{O + A})$$

Indicele Wellisch, calculat cu aceste valori ale lui p , q și r , ne evidențiază locul de formare al neamurilor și mai ales stabilește în modul cel mai precis asemănările și diferențele dintre ele. Fiind în funcțiune mai ales de raportul între p și q se înțelege că dacă l-am fi reprezentat în figura precedentă, evoluția lui dela Nord-Vestul Europei spre Indii ar fi descrescândă. Variația lui e între 1,7 și 0,7. Popoarele din Nord-Vestul Europei îl au egal cu 1,7—1,3, iar cele din Extremul Orient și din Indii cu 0,9—0,7. Toate celelalte neamuri se așează între aceste două extreme.

Fiindcă redarea rezultatelor din domeniul serologiei antropologice, — înmulțite considerabil în ultimul timp —, ar necesita un spațiu mare și mai ales că nici unul din indicii formulați, nici chiar alui Wellisch, nu prezintă rezultatele decât într'o singură direcție, Streng a recurs la o metodă ingenioasă. Pentru simplitatea ei, dar totuși foarte potrivită de a învedera proprietățile rasiale, sub toate cele trei aspecte pe cari le au, ne vom folosi și noi de ea. Metoda lui Streng se bazează pe un triunghi echilateral, în care trei perpendiculare, una pe fiecare din laturi, întâlnite într'un singur punct, au o lungime egală cu bisectricea. Astfel, într'un triunghi a cărui înălțime o considerăm

egală cu 100 unități de lungime, ne putem reprezenta, plecând dela cele trei laturi, valorile p , q și r .

E suficient să notăm locul unde două din perpendicularele trasate pe bisectricele corespunzătoare se întâlnesc, ca să obținem punctul pe care îl ocupă neamul respectiv. Iată un exemplu: pentru p egal cu 29 ducem o perpendiculară pe bisectricea p la valoarea 29 a acesteia, iar pentru q egal cu 13 ducem una pe bisectricea q la cota 13. Locul unde aceste două perpendiculare se întretaie, e cel căutat. Și dela el, perpendiculara lăsată pe bisectricea r , corespunde exact la 58 unități, distanța dela una din laturile triunghiului. Pe aceasta nu e deci nevoie să o mai tragem.

După acest procedeu am întocmit grafica următoare.

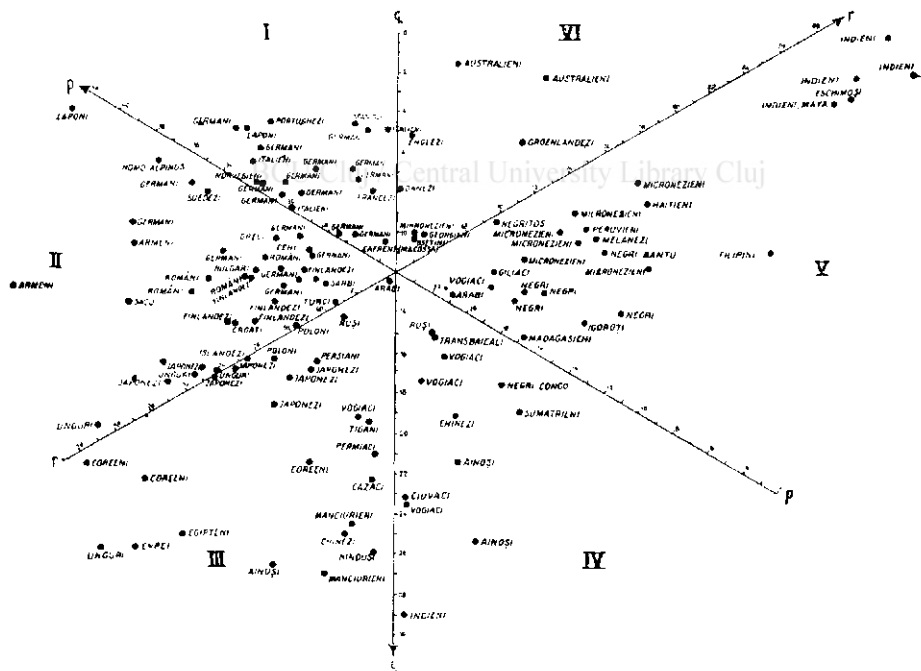

Fig. 4. — Reprezentarea localității raselor și neamurilor în triunghiul rasial.

Valorile celor trei gene date de neamurile reprezentate în această grafică le-am luat după P. Steffan, și din unele lucrări apărute dela 1932 încoace.

Grafica aceasta ne demonstrează, că fiecare neam își are locul lui caracteristic. Acesta poate fi un punct sau o suprafață, mai puțin sau mai mult întinsă, după cum neamul respectiv a suferit amestec străin și dacă din aceste nuclee deosebite s'au făcut mai multe cercetări. În rezumat putem concretiza, că în sectoarele I și al II-lea se găsesc popoarele europene, în sectorul al III-lea sunt Mongolii, în sectorul al IV-lea Negrii, în sectoarele III-lea și al IV-lea cu valori mari în q sunt Hindușii și Țigani, în sectoarele al V-lea și al VI-lea, cu valori foarte mari în r , sunt Indienii americani, apoi cu r urcat sunt Australienii, Melanezienii și Micronezienii.

Credem, că aici e locul să relevăm și raportul de vechime între cele 3 proprietăți rasiale. Faptul, că la Indienii Americani, proprietatea O se găsește în stare pură, mulți savanți au considerat că rasele umane primitive au aparținut grupei O , iar A și B , au apărut mai târziu. Locul de apariție al acestora de sigur nu putea fi decât America. Grupa A —, găsită mai frecvent în Europa și numită pe această bază proprietate europeană —, din cauza că se găsește într'un procent destul de urcat și în Asia occidentală, la Armeni și la Turci, Bernstein și Streng apoi și Hirszfeld, cred că s'a format în Asia și de acolo popoarele primitive au adus-o în Vestul Europei. Grupa B , care e probabil cea mai tânără, își are leagănul de formare în Asia. Evoluția grupei A în Vestul și în Nordul Europei și amestecul ei cu proprietățile O (America) și B (Asia), de sigur că trebuie să ne închipuim că a avut loc numai în milenii de ani.

E interesant de notat și unele detalii, mai ales în ce privește situația neamurilor din Europa și a celor cari în cursul veacurilor au migrat de pe un loc pe altul. Englezii și Francezii, pe lângă că au proprietatea p urcată, au pe r mai urcat decât toate neamurile din Vestul, Centrul sau Sudul Europei. Germanii din Vest au pe lângă p și pe r mai urcat decât Austriecii. Cei din Prusia Orientală și cei din Saxonia sunt mai bogați în q , decât cei din Vestul Germaniei. Aceasta datorită influenței slave, pe care au suferit-o. Românii sunt foarte apropiați de Germanii din Austria. Această comportare deschide problema urmelor lăsate în Transilvania de Gepizi, deoarece cele mai multe din rezultatele serologice publicate la noi sunt din această provincie. Ungurii

sunt așezați la marginea sectorului al II-lea, în vecinătate cu sectorul al III-lea, sunt deci vecini apropiați cu popoarele mongole, în special cu Japonii. Aceasta arată atât proveniența Ungurilor din Asia, cât și frecvențele amestecuri pe cari ei le-au avut cu popoarele băștinașe aici, prin cari încrucișări s'au apropiat mult de Europeni. Evrei găsim în sectoarele al II-lea, III-lea și al V-lea. Aceasta demonstrează că, în cursul peregrinărilor bimilenare urmate dintr'o țară în alta, ei s'au încrucișat și cu neamurile autohtone din acele țări, bine înțeles numai într'un grad, care nu le-a diluat prea mult sângele ancestral. De altfel, conaționalii lor, Kossovitch, Schiff, Braun și alții, cu toată intenția de a-i scoate egali cu neamurile între cari trăiesc, totuși nu au reușit. Din toate cercetările reiese, că încă mai au mult din specificul rasei lor originale. Hirsfeld în monografia lui încă le dă o atenție și extindere însemnată.

Trecând la o analiză, amănunțită și a singuraticelor gene, constatăm că unele particularități încă merită să fie relevate. Proprietatea p , care știm că e mai frecventă în Vestul Europei decât în Asia, pe lângă valoarea urcată pe care o are la Laponi și la popoarele nordice, își păstrează o frecvență urcată și în Balcani, în Alpi și în Peninsula iberică. Valoarea lui q încă variază mult. Cel mai urcat q îl găsim la Mongoli, Fini și Unguri, la Hinduși și Țigani și la Chinezii de Nord.

Mai remarcăm, că în sectoarele popoarelor europene, pe lângă Unguri, veniți din Asia, mai găsim și alte neamuri. Așa sunt Armenii veniți tot din Asia, Turcii, Georgienii și Osetini, cari în loc să fie localizați alături de popoarele din Asia, sunt: primii în sectorul al II-lea; iar ultimele două în sectorul VI; foarte aproape deci de Europenii din Vest. La fel Japonii, sunt situați mai aproape de Europeni decât de Asiatici.

Proprietatea r o găsim aproape în stare pură la Indienii din America, apoi în proporție foarte urcată s'a constatat a fi prezentă și la popoarele băștinașe din Țara-Focului, Peru, Chili, Groenlanda și din Australia.

Nu am reprezentat în această grafică, din lipsă de spațiu, rezultatele tuturor cercetărilor publicate, totuși am ținut să nu omit datele relativ la unele nuclee despre cari se știe precis că sunt imigrate, unele chiar la o dată foarte îndepărtată. Așa

sunt Țigani în Sud-Estul Europei, Germanii în Rusia, Englezii în Australia, Olandezii în Transvaal. Prin suprapunerea tuturor proprietăților lor sanghine cu ale populației din cari s'au desfășurat, reiese cea ce am amintit la început, că grupele sanghine se moștensesc în mod matematic și că mediul nu le poate schimba absolut de loc. Ba, dacă ași fi dispus de spațiu, ca să reprezint relativ la același neam și rezultatele mai multor cercetări, prin suprafețele mici sau mari ocupate de acestea, ași fi reușit să demonstrez și omogeneitatea sau heterogeneitatea multor neamuri, Ar ocupa suprafețe întinse mai ales Rușii și în parte Ungurii, deși ultimul e un popor mic. Venit însă pe pământ străin, a asimilat ca limbă multe din neamurile băștinașe.

C) Serorasele din Transilvania

Regiunea din partea de Vest a Carpaților Orientali, cunoscută sub numele de Transilvania¹⁾ și compusă din patru provincii: Transilvania propriu zisă; Maramureș; Crișana și Banatul, a avut la recensământul din 1930, o populație de 5.548.363 de locuitori. Această populație e formată din mai multe neamuri:

<i>Neamul</i>	<i>Cifra</i>	<i>%</i>
Români	3.207.880	57,8
Unguri	881.276	15,9
Secui	472.030	8,5
Germani	543.852	9,8
Sârbi, Croați și Sloveni	43.342	0,8
Bulgari	11.400	0,2
Cehi și Slovaci	46.786	0,8
Evrei	178.699	3,2
Țigani	109.156	2,0
Alții	53.972	1,0

Data așezării acestor neamuri în comunitățile locuite astăzi e foarte variabilă.

Poporul Român aici s'a format, — în urma cuceririi împă-

¹⁾ Înainte de împărțirea ei în două, la Conferința dela Viena, a avut 102.282 kmp.

ratului Traian, la 106 d. Chr. a Daciei, -- prin amalgamizarea Romanilor ocupanți cu populația băștinașă, compusă din Daci.

Ungurii, veniți din Asia în Europa, în sec. IX, s'au infiltrat treptat, întâi în Transilvania propriu zisă, apoi și în celelalte provincii. Această provincie a fost cucerită de Ungaria, în întregime sub Ladislau I, la 1085. În celelalte provincii au pătruns mult mai târziu. În Banat, nu au ajuns nici la 1771: În rezultatele conscrierii de populație, făcută în acel an de contele Carol Kláry nu sunt amintiți de loc.

Secuții, după Simon de Kéza, unul din cei mai de seamă croniciari unguri, ar fi rămășițe de a Hunilor, veniți aici în sec. al V-lea. După alți cercetători unguri, cum sunt G. Nagy, Gyula Sebestyén, L. Erdély, J. Thury și S. Pauler, la început Secuții ar fi fost un neam cu totul deosebit de Unguri, de origine asiatică, dar maghiarizați și uniți cu aceștia chiar înainte de venirea Ungurilor în Ungaria de astăzi. Probabil a fost un trib înrudit cu Bulgarii, dintre cele trei de pe malurile râului Volga. Timpul în care se crede că Secuții și-au făcut apariția, pentru prima dată, în părțile centrale și de Sud ale Transilvaniei, a fost la sfârșitul sec. al XI-lea și la începutul secolului următor, când hotarele țării au fost amenințate de Cumani. Astăzi cei mai mulți istorici, unguri și români, susțin că aceasta este originea cea mai verosimilă a Secuților, cari acum locuiesc în Sud-Estul Transilvaniei.

În ce privește regiunea de unde au venit Secuții în Transilvania se crede că ar fi Panonia. S. Popa-Lisseanu¹⁾, relevă ca primă amintire despre existența Secuților, dincolo de Dunăre, în Panonia, un registru de proprietate, găsit la Bakony și scris în anul 1086. Filologul Zs. Kallós, în același fel, susține că Secuții sunt refugiați din Panonia, de unde în mod treptat s'au așezat în satele de astăzi. Profesiunea lor a fost de grăniceri și păzitori de cetăți. (Aceasta are o importanță însemnată în interpretarea rezultatelor de distribuție a grupelor de sânge). De părerea aceasta a fost și autorul maghiar cu renume: P. Hunfalvy.

Germanii, cari au două spițe —, Sașii din Transilvania și Șvabii din Banat și din Satu-Mare —, au venit în mai multe re-

¹⁾ S. Popa-Lisseanu: Secuții și secuizarea Românilor, București, 1932.

prize. Sașii au venit în Transilvania, de pe Rhinul-de-Jos, prin secolul XII-lea și al XIII-lea. Șvabii au venit în județele Torontal, Timiș și Satu-Mare, începând cu 1717. Locul de origină a celor mai mulți se găsește în provinciile: Tirol, Bavaria, Suabia, Luxemburg, Alsacia, Lorena, etc.

Sârbii sunt așezați mai ales în Banat. Au venit din dreapta Dunării, în cinci rânduri. Prima colonizare a fost la 1404, iar ultima la 1690 sub Leopold I, împăratul Austriei.

Bulgarii, Rușii și Slovaci, în mare parte au venit în sec. al XIX-lea și la începutul secolului actual.

Evreii și Țigani sunt elemente infiltrate și nestabile. Primii în majoritate sunt coborâți din Galiția. Locuiesc mai ales prin comunitățile urbane. Nu se încrucișează decât excepțional cu Românii sau cu alte neamuri¹⁾. (Circa 7% în mediul urban, în cel rural deloc). Țigani printre cari se mai găsesc și nomazi, au o origină bizară, probabil sunt veniți din Indii, după ce au cutreerat Asia Mică, Balcanul, Rusia și Ungaria. Sunt așezați la marginea satelor sau în mahalalele orașelor. În Transilvania trăiesc izolați și nu se căsătoresc decât foarte rar cu alte neamuri.

Proape dela toate aceste neamuri, în Institutul de Igienă din Cluj, de sub conducerea D-lui Prof. Iuliu Moldovan, s'a luat sânge, pentru stabilirea proprietăților serologice. Cele mai multe din cercetări au fost făcute de semnatarul acestor rânduri.

Rezultatele pe cari le redăm în tabelele următoare sunt obținute pe cifre mari. Totuși le-am calculat eroarea probabilă²⁾. Cu ajutorul ei am constatat, că întrunesc condițiile de fidelitate, cerute de legea probabilității.

Concluziile pe cari le tragem din cifrele, procentele, și indicii expuși în tabele, — pentru a fi cât se poate de scurți, — se refer în special la *indicele lui Wellisch* ($\frac{p+r}{q+r}$). Având în vedere că proprietatea AB nu mai are semnificația pe care i-a atribuit-o L. Hirszfeld, indicele propus de acest autor ($\frac{AB+A}{AB+B}$)

1) P. Râmneanțu: Problema căsătoriilor mixte în orașele din Transilvania în perioada dela 1920—1937, în Buletinul Eugenic și Biopolitic. Anul 1937, pag. 317—338.

2) $E = \frac{1}{2} \sqrt{\sum \mu^2}$; $\mu = 100 \sqrt{\frac{p \cdot q}{z}}$; $z =$ Numărul subiecților cercetați.

l-am calculat, dar nu i-am atribuit importanța pe care i-au dat-o autorii dinaintea lucrărilor publicate de Bernstein și Wellisch.

a) **Proprietățile serorasiale ale Românilor din Transilvania.** Indicele Wellisch, la Români variază între 1,16—1,31, după cum citim din tabela următoare:

Români

Localitățile cercetate	Cazuri	Procente				AB+A AB+B		Frecvență			p - q+r	p+r q+r
		AB	A	B	0	p	q	r				
Banat ¹⁾ . . .	1.521	7,4	43,3	15,6	33,7	2,20	29,8	12,3	58,1	100,0	1,25	
Transilvania ²⁾ Draguş jud. Făgăraş ³⁾	2.372	8,0	40,9	14,5	36,6	2,17	28,5	12,0	60,5	101,0	1,23	
Județul Ciuc ⁴⁾ Județele Mureş și Odorheiu ⁴⁾	536	6,72	39,92	16,23	37,13	2,03	26,9	12,2	60,9	100,0	1,20	
Județul Treiscaune ⁴⁾	2.098	7,48	44,95	17,59	29,98	2,09	31,4	13,8	54,8	100,0	1,26	
Județul Cluj ⁴⁾ (Moji) . . .	1.224	15,85	43,06	12,42	28,68	2,08	33,5	12,9	53,6	100,0	1,31	
Județul Caraș ⁴⁾	1.228	10,67	43,32	13,92	32,08	2,20	31,2	12,2	56,6	100,0	1,28	
Județul Caraș ⁴⁾	985	9,95	42,84	15,43	31,78	2,08	30,6	13,0	56,4	100,0	1,26	
Nucșoara jud. Hunedoara ⁵⁾ Costești și Lu- dești, județul Hunedoara ⁵⁾	493	7,71	43,81	11,76	36,71	2,65	29,8	9,6	60,6	100,0	1,29	
Cărmăzânești, Certejul de jos j. Hunedoara ⁵⁾	479	3,56	39,95	16,28	43,22	2,0	23,3	10,9	65,7	99,9	1,163	
Județul de jos j. Hunedoara ⁵⁾	520	8,27	45,38	18,46	27,89	2,01	32,4	14,8	52,8	100,0	1,26	
Transilvania ⁶⁾	1.594	7,7	42,0	14,8	35,5	2,21	29,1	11,9	59,0	100,0	1,241	

¹⁾ S. Manuilă, in P. Steffan: Handbuch der Blutgruppenkunde, I. F. Lehmann's Verlag, München, 1932, pag. 402.

²⁾ Gh. Popoviciu, in P. Steffan: Op. cit., pag. 404.

³⁾ H. M. Dumitrescu: România Medicală, 1934, 141—142.

⁴⁾ P. Râmneanțu: Zeitschrift für Rassenphysiologie, Bd. 9, H. 34.

⁵⁾ P. Râmneanțu: Bul. Eugenice și Biopolitic, 1932, Nr. 7—8.

⁶⁾ S. Manuilă și Gh. Popoviciu: C. R. Soc. Biol., 90, p. 542.

Dacă comparăm aceste rezultate cu ale altor neamuri, cum o și putem face, ținând seamă de locurile semnate în genografia precedentă, constatăm că indicii Românilor din Transilvania se apropie foarte mult de cei obținuți pe neamurile latine, pe cele din Balcani și pe Austrieci. În special rezultatele cercetărilor din comunele așezate în regiunile muntoase ale provinciei, cari arată pentru proprietatea p sau europeană, procent urcat, fac apropierea și chiar suprapunerea cu indicii găsiți la Francezi și Italiani. Această frecvență urcată a proprietății europene se datorește de sigur, faptului că în munți, — unde s'a refugiat adeseori Poporul Român, în cursul încercatei lui istorii —, influența popoarelor năvălitoare din Asia, a fost mult mai redusă decât la șes și în locurile deschise. Așa explicăm și valoarea mai scăzută a indicelui în Moldova și Muntenia și chiar în comunitățile din platoul Transilvaniei sau din apropierea Țesului din stânga Tisei.

b) **Ungurii.** Aceștia fiind un neam uralo-altaic, își au proprietățile sanghine apropiate de ale Finilor, Ciuvacilor și ale Vogiacilor. Au însă proprietatea p, europeană, cu ceva mai urcată decât acestea, în urma înglobării în sânul lor, de elemente illiro-

Unguri

Localitățile cercetate	Cazuri	Procente				Frecvență		p+r		q+r	
		AB	A	B	0	$\frac{AB+A}{AB+B}$	p	q	r	$\frac{p}{p+q+r}$	$\frac{r}{p+q+r}$
Banat ¹⁾	688	11,2	40,8	20,2	27,8	1,65	30,7	17,2	52,7	100,6	1,195
Debrețin ²⁾	1 500	12,2	38,0	18,8	31,0	1,62	29,4	17,0	55,7	102,1	1,175
Transilvania ³⁾	648	10,5	39,7	20,4	29,4	1,62	29,4	16,9	54,2	100,5	1,176

¹⁾ S. Manuilă, în P. Steffan: Op. cit., pag. 408.

²⁾ Verzár, în P. Steffan: Op. cit., pag. 410.

³⁾ S. Manuilă și Gh. Popoviciu: C. R. S. Biologie, 90, p. 542.

trăce și mai ales germanice. Sunt, fără îndoială însemnate chiar maghiarizările din ultimul secol¹⁾.

Indicele lui Wellisch la Unguri variază dela 1,17—1,19.

c) Secuii au proprietățile sanghine egale cu ale Românilor.

Secuii

Localitățile cercetate	Cazuri	Procente				$\frac{AB+A}{AB+B}$	Frecvența			$\frac{p+r}{p+q+r}$	$\frac{p+r}{q+r}$
		AB	A	B	0		p	q	r		
Județul Cluc ²⁾	3.189	10,72	49,04	15,74	24,49	2,26	36,4	14,1	49,5	100,0	1,35
Jud. Odorheiu ²⁾	4.591	8,60	46,92	18,62	25,86	2,04	33,9	15,3	50,8	100,0	1,28
Județul Trei-Scaune ²⁾	2.820	11,99	46,74	16,24	25,04	2,08	35,2	14,8	50,0	100,0	1,32
Județul Mureș ²⁾	1.318	10,62	42,49	19,27	27,62	1,78	31,4	16,1	52,6	100,1	1,22

Ba, pe alocurea prezintă chiar tendințe de a avea proprietatea europeană mai urcată decât Românii. În orice caz, în ce privește proprietățile sanghine sunt cu totul diferiți de Unguri. Cum se explică această comportare când știm prea bine, că Secuii vorbesc o limbă apropiată de a Ungurilor și că din punct de vedere istoric sunt înrudiți cu aceștia, indiferent dacă sunt urmași de ai Hunilor sau sunt numai Huni prealabil maghiarizați și apoi colonizați în regiunea din Sud-Estul Transilvaniei, pe care o locuiesc astăzi. Noi cutreerând cele mai multe sate locuite de Secuii, am cercetat amănunțit: Registrele parohiale de nașcuți, morți și căsătorii; Registrele Oficiilor de stare civilă; Schimbarea numelui de familie și a neamului dela o generație la alta și frecvența numelui de familie românesc (circa 20%) printre familiile cari vorbesc astăzi aproape numai secuiește. Punând de acord rezultatele acestor cercetări evidențiate de istorici, cu cele de toponimie și cu cele lingvistice, publicate de autori unguri și români, am putut interpreta — cred la justa lor valoare, — și

¹⁾ Sepp Pfeiffer: Zur Geschichte der Madjarisierung des Sathmarer Deutschtums. Krafft & Drotleff, Hermanstadt.

²⁾ P. Râmneanțu: Zeitschrift f. Rassenphysiologie, Bd. 9, H. 3/4.

pe cele de sânge. Intr'adevăr existența în câteva sate a unui indice sanghin apropiat de al popoarelor uralo-altaice, ne demonstrează că aici au fost și sunt elemente asiatice. Prin urmare, cercetările istorice sunt confirmate. Că nu am găsit aceste rezultate decât în câteva comune, iar în cele mai multe am găsit indici sanghini egali cu ai Românilor, se datorește de sigur aducerea în regiune, mai ales de bărbați, — grăniceri, păzitori de cetăți —, cari căsătorindu-se cu românce băștinașe deja primelor generații de descendenți, le-au lăsat un sânge numai pe jumătate secuesc. Continuând în cursul secolelor acest amestec inegal, a unui număr redus de bărbați secui, cu al unui număr mare de femei românce, sângele original, asiatic, proprietatea q, s'a diluat în masa mare a Românilor băștinași, bogați în proprietatea p. Frecvența lui p a crescut și prin procesul de secuizare a limbii autohtonilor români, începută imediat la venirea Secuilor în sec. al XII, prin autoritatea bărbaților militari, impusă în familiile nou create și prin introducerea limbii secuiești și în administrația regiunii. Fiindcă, evoluția numelui de familie, arată un mers dela Români în spre secui și fiindcă printre numele familiilor de secui, circa 20% sunt egale cu ale Românilor din alte regiuni, se înțelege că urcarea frecvenței proprietății europene, în detrimentul celei asiatice, a continuat să aibă loc până în zilele noastre.

În rezumat deci, procesul de amestec între Secui și Români a avut două consecințe inegale. Secuii, relativ puțini, și-au diluat sângele în marea masă a sângelui românesc autohton, iar Români, existenți la venirea Secuilor într'un număr mare, și-au pierdut limba păstrându-și însă obiceiurile și în parte portul.

De altă parte, în unele comune, cum e în Jimbor, județul Odorheiu, Aita-Mare, Dalnic și Haghig din județul Trei-Scaune, pe o cifră de 1830 de persoane, am găsit indicele Wellisch egal cu 1,53, care după cum am amintit, a contribuit ca pe alocurea Secuii să aibă un indice cu ceva mai urcat decât Români și foarte apropiat de al Sașilor din Țara Bârsei (Brașov). Maghiarizarea Sașilor din aceste comune, nu poate să fie contestată de nimeni. Trăsăturile fizice ale populației, tradiția, numele de familie și chiar cel de botez, obiceiurile și portul lor, stilul caselor și altele sunt mărturii cari evidențiază procesul petrecut nu chiar de mult și în ochii celui mai puțin versat etnograf.

d) Germanii. Indicele Wellisch la Sași variază dela 1,26—1,41, iar al Șvabilor din Banat e de 1,23.

Germani

Localitățile cercetate	Cazuri	Procente				AB+A AB+B		Frecvența			p+r q+r	p+r q+r
		AB	A	B	0	p	q	r				
Mercheașa jud. Mureș ¹⁾	395	3,29	53,16	10,38	33,17	4,13	34,67	7,74	57,59	100,0	1,412	
Ideciul de jos jud. Mureș ¹⁾	291	2,06	50,86	11,00	36,08	4,05	32,28	7,65	60,07	100,0	1,364	
Transilvania ²⁾	301	4,0	50,5	12,0	33,5	3,41	32,5	8,3	57,9	98,7	1,362	
Banat ²⁾ . . .	414	3,9	42,1	14,0	40,0	2,57	26,5	9,2	63,2	98,9	1,234	
Zagăr, jud. Târnava-mică ³⁾	474	5,91	42,83	13,29	37,98	2,5	28,33	10,04	61,63	99,9	1,255	

Al Sașilor din Transilvania se suprapune deci perfect cu al Germanilor de pe Rhinul de Mijloc din apropierea căruia ei au venit. Indicele Wellisch găsit de Wohlfeil¹⁾ și Wiechmann¹⁾ la Germanii de pe Rhinul de Mijloc a variat dela 1,29—1,30. La fel Șvabii din Banat au proprietățile sanghine egale cu ale fraților lor de cari s'au desfăcut.

c) Bulgarii, Rușii și Slovaci, din Transilvania au indicele Wellisch egal cu trunchiul neamurilor din cari fac parte.

Bulgari, Ruși și Slovaci

Localitățile cercetate	Cazuri	Procente				AB+A AB+B		Frecvența			p+r q+r	p+r q+r
		AB	A	B	0	p	q	r				
Banat Bulgarii ¹⁾ . .	372	8,3	45,4	14,8	31,5	2,32	32,0	12,3	56,1	100,4	1,288	
Transilvania Rușii ¹⁾ . . .	400	20,3	39,2	22,5	18,0	1,39	36,4	24,4	42,4	102,2	1,184	
Banat Slovaci ¹⁾ . . .	461	8,2	31,3	15,8	44,7	1,64	22,2	12,8	66,9	101,9	1,119	

¹⁾ P. Râmneanțu: Bul. Eugenic și Biopolitic, Anul 1935, No. 1—2—3.

²⁾ S. Manuilă, in P. Steffan: Op. cit., pag. 396, 404.

³⁾ P. Râmneanțu: Bul. Eugenic și Biopolitic, Anul 1938, Nr. 7—8.

⁴⁾ S. Manuilă, in P. Steffan: Op. cit., pp. 400, 408, 416.

f) Evreii din Maramureș, cari trăiesc în sate și se ocupă cu agricultura au indice caracteristic rasei lor și nu se aproprie cu nimic de al Românilor cu cari trăiesc în aceste regiuni în colectivități comune. De altfel, între Evreii și Românii din satele Maramureșului nu există nici o încrucișare.

Evrei

Localitățile cercetate	Cazuri	Procente				AB+A		Frecvența			p+q+r	$\frac{p+r}{q+r}$
		AB	A	B	0	AB+A	AB+B	p	q	r		
Maramureș ¹⁾	211	15,3	38,8	19,8	26,1	1,54	32,4	19,5	51,0	102,9	1,185	
Rusia ²⁾	—	6,2	42,3	23,5	28,0	1,63	29,6	17,5	52,9	100,0	1,171	
Maroc ²⁾	—	7,3	35,9	19,9	36,9	1,59	21,9	12,7	63,4	98,0	1,121	

g) Țiganii. Aceștia au proprietatea europeană scăzută, iar pe cea asiatică mai urcată decât oricare alt neam din Transilvania. Prin aceste valori, Țiganii din punct de vedere serorasial se apropie, ba chiar se suprapun cu populația din Indii.

Țigani

Localitățile cercetate	Cazuri	Procente				AB+A		Frecvența			p+q+r	$\frac{p+r}{q+r}$
		AB	A	B	0	AB+A	AB+B	p	q	r		
Sud-Estul Transilvaniei ³⁾	443	17,30	31,75	34,01	16,93	0,96	28,6	30,2	41,2	100,0	0,978	
Dumbrăveni jud. T. Mică ⁴⁾	98	9,18	33,67	18,37	38,78	1,56	23,6	14,1	62,3	100,0	1,125	
Dumitrița jud. Năsăud ⁵⁾	102	8,8	27,4	37,3	26,5	0,79	20,1	26,6	51,5	98,2	0,918	

În orașelul Dumbrăveni, valoarea mai urcată a indicelui Wellisch se explică prin amestecul pe care îl realizează Țiganii

¹⁾ S. Manuilă, in P. Steffan: Op. cit., pag. 408.

²⁾ L. Hirsfeld: Les Groupes Sanguins, Paris, Masson et C-ie, 1938. (Am redat datele acestea pentru comparație).

³⁾ P. Râmneanu: Bul. Eugenic și Biopolitic, Anul 1935, pag. 52.

⁴⁾ Idem, Anul 1938, pag. 222.

⁵⁾ Hesch, in P. Steffan: Op. cit., pag. 426.

de aici cu Românii, Ungurii și chiar cu Germanii. De altfel, tegumentele lor nu sunt atât de pigmentate ca ale Țiganilor din sate sau din alte mahalale.

Reliefând până aici diferențele între subrasele europene din Transilvania, cari sunt direct dependente de plasma germinativă specifică etnicului lor, am putut stabili locul de formare, imigrările și înrudirile lor. Studiul seroraseologic, e deci un instrument important al istoriei și totodată e un admirabil mijloc de cercetare a fenomenelor antroposociale. Prin cunoscerea proprietăților serologice ale diferitelor neamuri, ne dăm seamă, că particularitatea lor nu e atât în funcțiune de mediul extern, cât depinde de dispozițiile ereditare. Din acestea se impune principiul, că evoluția în toate domeniile a unei provincii și armonizarea intereselor atât ale neamului majoritar, cât și ale celor minoritare, nu se pot realiza prin metode uniforme adresate mediului, ci numai prin acordarea de posibilități și mijloace specifice însușirilor innăscute ale fiecărui neam.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

ZUSAMMENFASSUNG

Es wird die Eigenart des Blutes die Erblichkeit der Blutgruppen A, B und O beschrieben. Die Gruppen A und B sind untereinander unabhängig und der Gruppe O gegenüber dominierend. Die Gruppe O ist ihrerseits die einzige recessive, A und B gegenüber allelomorph. Diese Verbesserungen der Erblichkeit der Blutgruppen werden durch Zahlen bewiesen, die durch Untersuchungen erhalten wurden. Dann wird die rassische Bedeutung der Verteilung der Blutgruppen untersucht: Erstens, durch die graphische Darstellung der Eigenschaften p, q, und r; zweitens, durch eine Axe, die England und Indien verbindet; drittens durch das Streng'sche Dreieck.

Die serologischen Rassen Siebenbürgens sind durch einen Index gekennzeichnet, den der Autor auf Grund ausgedehnter Untersuchungen gefunden hat. Daraus geht hervor dass sich die Völker Siebenbürgens Rumänen, Deutsche, Ungarn, Székler, Russen, Slowaken, Juden und Zigeuner in ihrer Zugehörigkeit zu den einzelnen Blutgruppen verschieden verhalten. Nur die Székler machen eine Ausnahme. Trotzdem sie einen ungarischen Dialekt sprechen, unterscheiden sie sich von den Ungarn grundsätzlich dadurch, dass die Verteilung der Blutgruppen bei ihnen dieselbe ist, wie bei den Rumänen. Das bedeutet, dass die Székler bei ihrer Einwan-

derung nach dem Südosten Siebenbürgens in kleiner Anzahl gekommen sind, hauptsächlich Männer, die anfangs durch Heirat und in dem letzten Jahrhundert durch Madjarisierung der eingeborenen Rumänen ihre Anzahl zwar vermehrt, dagegen ihre ursprüngliche Angehörigkeit zur asiatischen Blutgruppe eingebüsst haben.

Institutul de Anatomie Umană Cluj—Sibiu

Director : Profesor Dr. VICTOR PAPILIAN

Considerațiuni asupra ritmului de creștere a diferitelor diametre abdominale la copiii dintre 6-20 ani

BCU Cluj / Central University Library Cluj

de

Conferențiar Dr. C. C. VELLUDA și Asistent Dr. VICTOR PREDA

În articolul de față vom continua expunerea, prezentată mai demult în paginile Buletinului Eugenic și Biopolitic, asupra cercetărilor antropometrice făcute de noi în vara anului 1939 asupra copiilor dintre 6—20 ani, din județul Turda (plasa Iara și Baia). În rândurile care urmează ne vom ocupa deci de expunerea datelor concernând ritmul de creștere a diferitelor diametre abdominale și-a concluziilor cari se pot trage din studiul atent al acestor date.

a) Lungimea xifo-epigastrică

În ceea ce privește acest diametru cercetările au fost făcute pe un număr de 1001 copii de sex masculin și 951 copii de sex feminin, între 6—20 ani. Lungimea xifo-epigastrică a fost măsurată de la baza apendicelui xifoid al sternului până la punctul epigastric.

1. Lungimea xifo-epigastrică în raport cu vârsta

Rezultatele măsurătorilor făcute au fost grupate pe ani de vârstă și au fost expuse în tabloul I.

Tabloul I

Vârstă	N	M	Mx	Mn	dif.	σ	V	N	M	Mx	Mn	dif.	σ
Băieți													
6—7 ani	54	8,6	10,8	6,3	—	0,9	13—14 ani	72	9,9	12,0	7,9	0,3	0,9
7—8 "	79	8,6	10,8	6,4	0	1,0	14—15 "	66	9,9	12,3	6,7	0	1,1
8—9 "	86	8,9	11,4	7,0	0,3	0,9	15—16 "	71	10,2	12,4	7,4	0,3	1,1
9—10 "	82	9,1	11,2	7,0	0,2	0,9	16—17 "	68	10,6	13,2	8,2	0,4	1,0
10—11 "	94	9,2	11,4	6,6	0,1	0,9	17—18 "	60	10,8	13,4	8,7	0,2	1,2
11—12 "	66	9,3	11,6	6,7	0,1	0,9	18—19 "	68	10,7	13,0	8,4	0,1	0,9
12—13 "	75	9,6	13,0	7,6	0,3	1,1	19—20 "	60	11,1	13,0	9,1	0,4	0,8
Fete													
6—7 ani	50	8,4	10,5	6,9	—	0,8	13—14 ani	71	10,2	13,6	6,9	0,3	1,3
7—8 "	50	8,8	11,7	6,8	0,4	0,9	14—15 "	80	10,4	14,3	7,6	0,2	1,3
8—9 "	74	8,9	11,6	6,1	0,1	0,9	15—16 "	69	11,2	16,2	9,1	0,9	1,2
9—10 "	71	9,1	11,6	7,0	0,2	1,0	16—17 "	67	11,2	18,5	8,5	0	1,7
10—11 "	76	9,3	11,4	6,7	0,2	1,1	17—18 "	63	11,6	15,1	9,0	0,4	1,3
11—12 "	78	9,4	12,2	6,3	0,1	1,1	18—19 "	60	11,4	17,1	9,0	0,2	1,5
12—13 "	87	9,9	12,5	7,5	0,5	1,0	19—20 "	55	12,0	15,7	7,6	0,6	1,4

Din acest tablou reiese că la băieții cercetați, lungimea xifo-epigastrică variază între o minimă de 6,3 cm. la o maximă de 13,4 cm. Făcând diferențele dintre medii vedem că ele sunt extrem de mici, variind între 0—0,4 cm. eșalonate egal pe anii de vârstă, fapt care demonstrează că lungimea sternului crește în mod uniform. Dat fiind însă faptul că între perioada de 13—14 ani și aceea de 14—15 ani diferența este nulă, iar între 14—15 ani și 15—16 ani ea este de 0,3 cm. putem spune că între 14—15 ani avem un puseu de creștere.

La fete lungimea xifo-epigastrică variază între o minimă de 6,1 cm. și o maximă de 18,5 cm. Diferențele dintre medii sunt și aci extrem de mici variind între 0—0,8 cm. Diferența maximă de 0,8 cm. se găsește între perioada de 14—15 ani și aceea de 15—16 ani, fapt care indică o creștere mai accentuată a lungimii xifo-epigastrice în această perioadă.

2. Lungimea xifo-epigastrică comparată la ambele sexe

Din tabloul I vedem că lungimea xifo-epigastrică la fete are o valoare mai ridicată decât aceea a băieților cu excepția vârstei de 6—7 ani. Trebuie să mai remarcăm faptul că pe când în copilărie diferențele dintre mediile fetelor și acelea ale băieților sunt relativ mici, în epoca pubertății și mai ales mai târziu aceste valori devin destul de mari în dauna băieților. Pe de altă parte diferența maximă dintre medii apare la băieți cât și la fete între media perioadei 14—15 ani și perioadei 15—16 ani.

3. Date comparative cu măsurătorile făcute de alți autori

Consultând literatura măsurătorilor făcute la copii români, nu găsim decât cercetările lui Victor și Elena Preda la copii din Cacova Sibiului. Tabloul II ne arată datele comparate:

Tabloul II

Băieți

Fete

Vârsta	M. Turda	M. Cacova	dif.	Vârsta	M. Turda	M. Cacova	dif.
6 și 7 ani	8,6	—	—	6 și 7 ani	8,6	8,8	0,2
8 și 9 ani	9,0	10,5	1,5	8 și 9 ani	9,0	10,1	1,1
10 și 11 ani	9,2	11,5	2,3	10 și 11 ani	9,3	10,5	1,2
12 și 13 ani	9,7	11,5	1,8	12 și 13 ani	10,1	11,9	1,8
14—18 ani	10,4	12,5	2,1	14—18 ani	11,1	11,9	0,8

Din acest tablou rezultă că media lungimii xifo-epigastrice este sensibil mai mică la copiii din regiunea Turda decât la copiii din Cacova Sibiului. Diferențele devin chiar foarte marcante la copiii de sex masculin.

b) Lungimea pubo-epigastrică

Măsurătorile concernând acest diametru au fost executate pe un număr de 1002 copii de sex masculin și 947 copii de sex feminin, între 6—20 ani. Acest diametru se măsoară de la punctul epigastric până la marginea superioară a simfizei pubiene.

1. Lungimea pubo-epigastrică în raport cu vârsta

Rezultatele măsurătorilor executate au fost grupate pe ani de vârstă și grupate în tabloul III.

Tabloul III

Vârsta	N	M	Mx	Mn	dif.	σ	Vârsta	N	M	Mx	Mn	dif.	σ
Băieți													
6-7 ani	54	17,7	22,0	12,8	—	2,1	13-14 ani	73	21,1	26,3	15,7	—	2,5
7-8 "	79	18,3	25,7	13,3	0,6	2,5	14-15 "	66	22,3	27,2	16,2	1,2	2,5
8-9 "	86	18,7	23,6	13,3	0,4	2,4	15-16 "	71	22,9	29,4	16,8	0,6	2,7
9-10 "	82	18,9	25,6	14,8	0,2	1,9	16-17 "	68	24,6	30,3	15,5	1,7	2,9
10-11 "	94	19,5	27,0	15,3	0,6	2,3	17-18 "	60	25,5	30,7	17,3	0,9	3,2
11-12 "	66	20,3	26,4	13,7	0,8	2,3	18-19 "	68	26,2	33,1	18,3	0,7	3,0
12-13 "	75	21,1	26,1	15,0	0,8	2,3	19-20 "	61	26,9	32,4	18,1	0,7	2,9
Fete													
6-7 ani	50	17,8	22,7	12,4	—	2,5	13-14 ani	71	20,6	27,2	14,5	0,1	3,0
7-8 "	49	17,5	24,4	13,6	0,3	2,6	14-15 "	80	22,0	28,7	14,8	1,4	2,7
8-9 "	74	17,9	24,4	13,5	0,4	2,5	15-16 "	68	23,4	30,4	14,0	1,4	3,1
9-10 "	70	18,4	23,7	12,0	0,5	2,3	16-17 "	67	23,3	28,3	18,3	0,1	2,7
10-11 "	76	19,1	28,3	12,8	0,7	2,8	17-18 "	63	23,5	29,9	17,8	0,2	2,8
11-12 "	78	19,9	25,6	14,3	0,8	2,7	18-19 "	59	23,5	30,2	16,8	0	2,9
12-13 "	87	20,5	26,5	13,0	0,6	3,1	19-20 "	55	24,0	31,9	16,2	0,5	3,4

Din acest tablou reiese că la băieții cercetați, lungimea pubo-epigastrică variază între o minimă de 12,8 cm. și o maximă de 33,1 cm. Făcând diferențele dintre medii vedem că ele sunt extrem de mici variind între —1,7 cm., fapt care demonstrează că lungimea pubo-epigastrică crește în mod destul de uniform. Diferențele cele mai accentuate se găsesc între perioadele de 15—16 ani și 16—17 ani, indicând o creștere mai accentuată în această perioadă. Un puseu acut de creștere mai găsim și între perioada de 13—14 ani și cea de 14—15 ani.

La fete lungimea pubo-epigastrică variază între o minimă de 12,0 cm. și o maximă de 31,9 cm. Diferențele dintre medii sunt extrem de mici variind între 0—1,4 cm. Diferența maximă de 1,4 cm. se găsește între media perioadei de 13—14 ani și aceea de 14—15 ani, precum și între perioada de 14—15 ani și aceea de 15—16 ani indicând o creștere mai accentuată a lungimii pubo-epigastrice între 13—15 ani.

2. Lungimea pubo-epigastrică comparată la ambele sexe

Din tabloul III vedem că limitele lungimei pubo-epigastrice sunt mai ridicate la băieți decât la fete. Deasemeni valorile mediilor sunt mai ridicate la copiii de sex masculin cu excepția perioadei între 13—15 ani unde valorile sunt mai ridicate la fete. Acest lucru este datorit puseului acut de creștere care la fete este mai timpuriu (13—14 ani) decât la băieți (14—15 ani).

Trebuie să mai remarcăm faptul că pe când în copilărie diferențele dintre mediile celor două sexe sunt mici, în epoca pubertății și mai târziu, aceste diferențe dintre media băieților și aceea a fetelor devin destul de mari în dauna mediei fetelor. Lungimea pubo-epigastrică se comportă deci invers decât lungimea sternului unde mediile fetelor sunt mai ridicate decât cele ale băieților și unde aceste diferențe dintre mediile celor două sexe se accentuează pe măsură ce înaintăm în vârstă în dauna mediei băieților.

3. Lungimea pubo-epigastrică comparată cu măsurătorile făcute de alți cercetători

Lungimea pubo-epigastrică n'a fost măsurată la copiii români decât de soții Preda cari au măsurat acest diametru la copiii din comuna Cacova Sibiului. Tabloul IV ne dă datele comparative:

Tabloul IV

Băieți				Fete			
Vârsta	M Turda	M Cacova	dif.	Vârsta	M Turda	M Cacova	dif.
6 și 7 ani	18,0	--	—	6 și 7 ani	17,6	22,7	5,1
8 și 9 ani	18,8	21,6	2,8	8 și 9 ani	18,1	23,4	5,3
10 și 11 ani	19,9	21,5	1,6	10 și 11 ani	19,5	24,3	4,8
12 și 13 ani	21,1	22,1	1,0	12 și 13 ani	20,5	24,6	4,1
14—18 ani	24,3	22,1	2,2	14—18 ani	23,1	27,4	4,3

Din acest tablou reese că media lungimii pubo-epigastrice este sensibil mai mică la copiii din județul Turda, îndeosebi la copiii de sex feminin.

c) Diametrul transvers hipocondriac

Măsurătorile au fost făcute pe un număr de 1000 copii de sex masculin și 952 copii de sex feminin, între 6—20 ani. Măsurarea acestui diametru s'a executat la nivelul jumătății distanței pubo-epigastrice.

1. Diametrul transvers hipocondriac în raport cu vârsta

Măsurătorile executate au fost grupate pe ani de vârstă și au fost expuse în tabloul V.

Tabloul V.

Vârsta	N	M	Mx	Mn	dif.	σ	Vârsta	N	M	Mx	Mn	dif.	σ
Băieți													
6—7 ani	54	18,3	21,8	15,4	—	0,9	13—14 ani	73	21,0	24,8	17,4	0,3	1,3
7—8 "	78	18,6	21,0	16,3	0,3	1,1	14—15 "	66	21,9	26,4	18,3	0,9	1,5
8—9 "	83	18,9	22,7	16,9	0,3	1,1	15—16 "	71	23,1	26,5	19,6	1,2	1,5
9—10 "	81	19,3	22,0	16,7	0,4	1,1	16—17 "	68	23,9	27,5	20,2	0,8	1,3
10—11 "	93	20,0	23,1	16,0	0,7	1,2	17—18 "	60	24,7	28,2	21,2	0,8	1,5
11—12 "	66	20,1	22,5	16,4	0,1	1,1	18—19 "	68	25,6	29,7	21,0	0,9	1,6
12—13 "	75	20,7	23,2	18,0	0,6	1,2	19—20 "	61	26,1	29,5	22,5	0,5	1,2
Fete													
6—7 ani	50	17,5	19,8	15,1	—	1,0	13—14 ani	71	21,3	24,3	17,2	0,9	1,1
7—8 "	50	18,0	20,0	16,0	0,5	0,9	14—15 "	80	21,8	25,5	18,7	0,5	1,3
8—9 "	73	18,3	20,6	16,4	0,3	0,9	15—16 "	69	22,8	26,1	19,3	1,0	1,4
9—10 "	71	18,8	21,7	16,9	0,5	0,9	16—17 "	68	23,4	27,1	20,0	0,6	1,3
10—11 "	76	19,1	22,1	17,0	0,3	1,0	17—18 "	63	23,8	27,0	20,4	0,4	1,4
11—12 "	78	19,6	22,7	15,2	0,5	1,4	18—19 "	60	23,8	27,2	21,0	0	1,4
12—13 "	87	20,4	23,8	16,7	0,8	1,4	19—20 "	56	23,8	28,6	21,2	0	1,4

Din acest tablou reiese că la băieți diametrul transvers hipocondriac variază între o minimă de 15,4 cm. și o maximă de 29,7 cm. Diferențele dintre medii sunt mici și variază între 0,1—1,1 cm.

Diferența maximă se găsește între media vârstei de 14—15 ani și aceea de 15—16 ani; mai găsim însă și o diferență apreciabilă între media vârstei de 13—14 ani aceea de 14—15 ani, ceea ce ne permite să afirmăm că la băieți creșterea maximă a acestui diametru se face între 13—15 ani.

La fete, observăm că diametrul transvers hipocondriac variază între o minimă de 15,1 cm. și o maximă de 28,6 cm. Diferențele dintre medii sunt mici variind între 0—1,0 cm. Diferența maximă se găsește între media vârstei de 14—15 ani și aceea de 15—16 ani indicând o creștere mai accentuată în această perioadă. Cum însă diferențele dintre medii ne apar mai accentuate începând cu vârsta de 12 ani, putem afirma că fenomenul de creștere maxm începe cu această vârstă.

2. Diametrul transvers hipocondriac comparat la ambele sexe

Din tabloul V vedem că atât limita inferioară cât și cea superioară a valorilor diametrului hipocondriac transvers, sunt mai joase la fete decât la băieți. Gradul de variabilitate este pe de altă parte mai mare la băieți decât la fete, căci la băieți valorile diametrului variază pe o întindere de 14,3 cm. pe când la fete ele nu variază decât pe-o întindere de 13,5 cm.

Diferențele dintre medii sunt mai mari la băieți și diferența maximă o găsim la ambele sexe între media vârstei de 14—15 ani și aceea de 15—16 ani. Pe când însă puseul acut de creștere începe la băieți la 13 ani, la fete el este mai precoce începând la 12 ani. Un fapt este că pe când la băieții dintre 17—20 ani media este mereu în creștere, la fete această medie să stabilizează la vârsta de 17 ani.

3. Date comparative cu măsurătorile făcute de alți autori

Grupând copiii din județul Turda pe grupe de doi ani de vârstă și comparând rezultatele obținute cu acelea obținute de soții Preda în comuna Cacova Sibilului avem rezultatele din tabloul VI.

Tabloul VI.

Băieți				Fete			
Vârsta	M Cacova	M Turda	dif.	Vârsta	M Cacova	M Turda	dif.
6 și 7 ani	—	—	—	6 și 7 ani	17,5	17,7	0,2
8 și 9 ani	19,4	19,1	0,3	8 și 9 ani	18,9	18,5	0,4
10 și 11 ani	19,8	20,0	0,2	10 și 11 ani	20,4	19,3	0,7
12 și 13 ani	21,6	20,8	0,8	12 și 13 ani	21,2	20,8	0,4
14—18 ani	24,1	23,8	0,3	14—18 ani	23,6	23,1	0,5

Din tabloul de mai sus vedem că nu există diferențe apreciable între copiii din județul Turda și cei din Cacova Sibiului.

d) Diametrul sagital hipocondriac

Cercetările au fost făcute pe un număr de 1001 copii de sex masculin și 951 copii de sex feminin, între 6—20 ani. Acest diametru a fost măsurat la jumătatea distanței pubo-epigastrice.

1. Diametrul sagital hipocondriac în raport cu vârsta

Măsurătorile făcute asupra acestui diametru au fost grupate pe ani de vârstă și pe sex și-au fost expuse în tabloul VII.

Tabloul VII.

Vârsta	N	M	Mx	Mn	dif.	σ	Vârsta	N	M	Mx	Mn	dif.	σ
Băieți													
6—7 ani	54	14,6	16,4	12,0	—	0,8	13—14 ani	73	15,8	17,9	13,0	0	1,0
7—8 "	79	14,8	16,9	12,0	0,2	1,0	14—15 "	66	16,3	19,0	13,8	0,5	1,1
8—9 "	86	15,0	18,2	12,2	0,2	1,1	15—16 "	71	17,0	20,0	14,7	0,7	1,3
9—10 "	82	15,0	18,2	12,8	0	0,9	16—17 "	68	17,8	21,9	14,1	0,8	1,4
10—11 "	92	15,4	19,3	13,2	0,4	1,1	17—18 "	60	18,1	21,4	14,6	0,3	1,4
11—12 "	88	15,4	17,5	13,1	0	1,0	18—19 "	68	18,5	23,4	14,5	0,4	1,6
12—13 "	75	15,8	20,5	13,0	0,4	1,1	19—20 "	61	19,0	22,2	15,5	0,5	1,6
Fete													
6—7 ani	50	14,0	16,2	11,5	—	0,9	13—14 "	71	15,4	18,7	12,2	0,4	1,2
7—8 "	50	13,9	16,3	10,7	0,1	1,2	14—15 "	80	15,6	18,5	12,8	0,2	1,2
8—9 "	74	14,6	17,5	12,5	0,2	1,0	15—16 "	69	16,2	20,2	12,9	0,6	1,4
9—10 "	70	14,5	18,7	11,9	0,1	1,1	16—17 "	68	16,2	19,3	13,7	0	1,3
10—11 "	75	14,7	18,5	12,0	0,2	1,1	17—18 "	63	16,5	19,7	13,0	0,3	1,3
11—12 "	78	14,9	18,1	12,3	0,2	1,1	18—19 "	60	16,3	19,7	13,1	0,2	1,1
12—13 "	87	15,0	18,5	12,3	0,1	1,2	19—20 "	56	16,5	20,2	12,6	0,2	1,1

Din acest tablou reiese că diametrul sagital hipocondriac variază la băieți între o minimă de 12,0 cm. și o maximă de 23,4 cm. Diferențele dintre medii sunt foarte mici variind între 0—0,8 cmb. Diferența cea mai mare o avem între vârsta de 15—16 ani și aceea de 16—17 ani, fapt care indică o creștere mai accentuată în această perioadă. După cum însă ne arată tabloul de mai sus această creștere maximă își începe puseul odată cu vârsta de 13 ani, pentru a atinge maximum de amploare între 15—16 ani.

La fete, diametrul sagital hipocondriac variază între o minimă de 10,7 cm. și o maximă de 20,2 cm. Diferențele dintre me-

dii sunt foarte mici variind între 0,07 cm. Diferența maximă o găsim între media vârstei de 7—8 ani și aceea de 8—9 ani, precum și între media vârstei de 14—15 ani și 15—16 ani. Avem deci la fete, două puseuri acute de creștere.

2. Diametrul sagital hipocondriac comparat la ambele sexe

În ceea ce privește limitele de variațiune ale acestui diametru vedem din tabloul VII că ele sunt mai mici la fete decât la băieți. Într'adevăr pe când la băieți distanța dintre minimă și maximă este de 11,4 cm. la fete ea nu atinge decât 9,5 cm.

Pe de altă parte mai reiese din tabloul de mai sus că atât limita inferioară cât și limita superioară a valorii acestui diametru este mai ridicată la băieți decât la fete. În ceea ce privește diferențele dintre medii ele sunt cam egale la ambele sexe. Diferența maximă se află la băieți între 15—16 ani și 16—17 ani, pe când la fete ea este între perioada 14—15 ani și 15—16 ani, în urma dezvoltării mai precoce a acestui diametru la fete.

3. Date comparative cu măsurătorile altor autori

Comparând datele obținute de noi în județul Turda cu acelea obținute de soții Preda în Cacova Sibîului, avem datele de mai jos.

Tabloul VIII.

Băieți				Fete			
Vârsta	M Cacova	M Turda	dif.	Vârsta	M Cacova	M Turda	dif.
6 și 7 ani	--	—	—	6 și 7 ani	13,9	13,9	0
8 și 9 ani	14,9	15,0	0,1	8 și 9 ani	14,4	14,5	0,1
10 și 11 ani	15,1	15,4	0,3	10 și 11 ani	14,8	14,8	0
12 și 13 ani	16,7	15,8	0,9	12 și 13 ani	15,8	15,2	0,1
14—18 ani	18,7	17,5	1,2	14—18 ani	18,6	16,1	2,5

Din acest tablou reiese că între 6—13 ani diferențele dintre medii sunt neglijabile. Între 14—18 ani, atât la băieți cât și la fete observăm o ușoară accentuare a acestui diametru la copiii din Cacovia Sibiului.

e) Diametrul transvers al basinelui

Cercetările asupra acestui diametru au fost făcute pe un nu-

măr de 1002 copii de sex masculin și 949 copii de sex feminin între 6—20 ani. Acest diametru a fost măsurat de la o creastă iliacă la alta, la nivelul punctelor extreme.

1. Diametrul transvers al basinului în raport cu vârsta

Măsurătorile făcute au fost grupate pe ani de vârstă și pe sex și-au fost expuse în tabloul IX.

Tabloul IX.

Vârsta	N	M	Mx	Mn	dit.	σ	Vârsta	N	M	Mx	Mn	diff.	σ
Băieți													
6—7 ani	54	19,5	22,4	16,8	—	1,0	13—14 ani	73	23,6	26,6	21,2	0,5	1,4
7—8 "	79	20,0	22,8	18,0	0,5	0,9	14—15 "	66	24,4	28,3	20,2	0,8	1,5
8—9 "	86	20,5	24,6	18,5	0,5	1,0	15—16 "	71	25,9	30,2	21,7	1,5	1,7
9—10 "	82	21,2	24,0	19,0	0,7	1,0	16—17 "	68	27,5	32,5	23,2	1,5	1,6
10—11 "	94	21,8	25,0	19,4	0,6	1,1	17—18 "	60	28,1	32,6	23,7	0,6	1,6
11—12 "	65	22,3	25,3	20,6	0,5	1,2	18—19 "	68	29,0	32,1	25,3	0,9	1,5
12—13 "	75	23,1	25,5	20,9	0,8	1,1	19—20 "	61	29,5	32,8	26,4	0,5	1,5
Fete													
6—7 ani	50	18,9	21,7	16,0	—	1,0	13—14 ani	70	25,0	29,2	21,5	1,2	1,7
7—8 "	50	19,8	23,3	17,8	0,9	1,1	14—15 "	80	26,1	29,8	21,0	1,1	1,7
8—9 "	74	20,4	25,0	17,7	0,6	1,2	15—16 "	69	27,4	31,2	23,0	1,3	1,7
9—10 "	70	21,4	25,0	19,3	1,0	1,0	16—17 "	68	28,2	32,1	24,8	0,8	1,7
10—11 "	76	21,9	26,0	19,7	0,5	1,1	17—18 "	63	29,0	32,8	25,1	0,8	1,6
11—12 "	78	22,7	26,5	20,4	0,8	1,3	18—19 "	59	29,0	34,2	25,6	0	1,9
12—13 "	86	23,8	27,1	21,0	1,1	1,5	19—20 "	56	29,4	34,3	26,1	0,4	1,8

Din tabloul de mai sus reiese că diametrul transvers al basinului variază la băieți între o minimă de 16,8 cm. și o maximă de 32,8 cm. Diferențele dintre medii sunt mijlocii variind între 0,5—1,6 cm. Diferența maximă o avem între meria vârstei de 15—16 ani și 16—17 ani indicând o creștere mai accentuată a acestui diametru în această perioadă. Totuși creșterea maximă începe la băieți la 14 ani, pentru a atinge maximum de amplexarea la 16 ani.

La fete, diametrul transvers al basinului variază între o minimă de 16,0 cm. și o maximă de 34,2 cm. Diferențele dintre medii sunt mijlocii variind între 0—1,3 cm. Diferența maximă o găsim între meria vârstei de 14—15 ani și 15—16 ani. Studiind însă tabloul de mai sus vedem că la fete creșterea maximă începe de la vârsta de 11 ani pentru a atinge maximum de amplexare la 15 ani.

2. Diametrul transvers al basinelui comparat la ambele sexe

În ceea ce privește limitele de variațiune ale acestui diametru, vedem din tabloul IX că ele sunt mai mari la fete decât la băieți. Într'adevăr pe când la fete distanța dintre limita inferioară și cea superioară este de 18,2 cm. la băieți ea nu atinge decât 16,0 cm. Pe de altă parte, pe când limita inferioară este mai joasă la fete limita superioară este mai joasă la băieți. În ceea ce privește diferențele dintre medii, ele sunt ceva mai ridicate la băieți. Diferența maximă se află la băieți între 15—16 ani și 16—17 ani, pe când la fete între 14—15 ani și 15—16. Această creștere maximă începe la băieți la vârsta de 14 ani, pe când la fete ea este mult mai precoce începând la 11 ani. Acest fapt face ca media fetelor să fie mai ridicată decât a băieților între 7—18 ani.

3. Date comparative cu măsurătorile executate de alți autori

Grupând copiii din județul Turda pe grupe ce cuprind doi ani de vârstă și comparând datele cu acelea obținute la Cacova Sibiului de soții Preda obținem următorul tablou:

Tabloul X.

Băieți				Fete			
Vârsta	M Cacova	M Turda	dif.	Vârsta	M Cacova	M Turda	dif.
6 și 7 ani	—	—	—	6 și 7 ani	17,9	19,3	1,4
8 și 9 ani	20,7	20,8	0,1	8 și 9 ani	19,6	20,9	1,3
10 și 11 ani	20,8	22,0	1,2	10 și 11 ani	20,9	22,3	1,4
12 și 13 ani	22,8	23,3	0,5	12 și 13 ani	22,2	24,4	2,2
14—18 ani	25,8	26,9	1,1	14—18 ani	27,5	27,9	0,4

Din acest tablou reiese că mediile diametrului transvers al basinelui sunt mai ridicate la copiii din județul Turda. Diferențele sunt mai accentuate la fete. În ambele regiuni, diametrul acesta este mai mare la fete decât la băieți.

RÈSUMÈ

Les auteurs, s'occupent dans le présent article du ritm de croissance, concernant les différents diamètres abdominales des enfants âgés entre 6—20 ans de la région Iara et Baia du district Tourda.

Problema natalității

de
Dr. PETRU RĂMNEANȚU

Este bine cunoscut că, astăzi în toate țările de cultură, familiile din straturile superioare și chiar mijlocii au mai puțini copii, sub media care le-ar permite continuarea dela o generație la alta. Și tot așa de evident se observă, că familiile cu o calitate ereditară inferioară, anume cele cari au defectivi mintali, criminali, alcoolici, borfași și desagrași sociali, leneși cari cuturează piețele publice și suburbiile sau stigmați cari constituiesc drojdia satelor, dau naștere la un număr de copii, destul de urcat, 6—8, adeseori 9—12. Diminuarea numărului de copii din prima categorie a populației nu a survenit din lipsă de hrană și în general din cauza factorilor economici, cum nu poate fi acuzată nici sleirea forțelor biologice de reproducere. Ea s'a realizat voluntar, cu gândul de a trăi comod și de a asigura și unicului copil urmaș, o viață lipsită de griji. Familiile din categoria doua, ne având pretenții de rang social, nici de un standard de viață deosebit și mai ales neajungând sub influența propagandei neo-malthusiene, nu pun frâu fecundității pe care au moștenit-o dela generațiile precedente.

Contraselecția aceasta, realizată prin natalitatea diferențială pe grupe sociale, se manifestă pe două căi:

Diminuarea globală a natalității și degenerarea rapidă a populației întregi

a) Diminuarea natalității

Prevenirea concepțiunii și limitarea voluntară a nașterilor au fost considerate multă vreme că au o aplicare numai în familiile nobile, a căror existență și stingere au fost mai de aproape urmărite și relevate de lumea cercetătorilor. Se înțelege că fenomenul fiind restrâns numai la această clasă, relativ mică, nu a putut avea repercusiuni asupra natalității generale. Dar, în perioadele de timp, când, chiar din populația generală, grație ideologiei dominante și cu puteri de realizare practică s'au

format și clase cu venituri sau cu proprietăți relativ mai urcate, de proporții însemnate, au început și ele, din cauza obligațiilor de reprezentare și a pretențiilor de viață deosebită de a restului populației, ca să-și reducă prolificitatea, astfel că natalitatea generală a început să se resimtă serios, ba pe alocurea chiar catastrofal pentru viitorul neamului. Așa a fost în Grecia

Diminuarea natalității. Excedentul natural
(Proporții la 1000 locuitori)

JUDEȚE (Mediul rural și urban)	Natalitatea, în		Excedentul natural în 1940
	1920	1940	
România (fără județele mai jos notate) .	40,9 (1921)	30,0	+10,6
Caraș	25,9	16,2	- 6,4
Severin		17,1	- 3,5
Timiș	28,8	15,8	- 2,3
Arad	31,8	15,5	- 1,8
Hunedoara	27,0	17,8	- 0,8
Făgăraș	29,0	19,2	+ 2,4
Bihor	37,8	24,5	+ 3,5
Alba	28,2	22,4	+ 4,2
Mehedinți	33,2 (1921)	21,4	+ 4,4
Ifov	31,1 (1921)	24,0	+ 4,6
Dolj	35,8 (1921)	22,7	+ 4,7
Gorj	30,3 (1921)	24,7	+ 5,5
Târnava-mare	25,6	22,6	+ 5,5
Covurlui	35,4 (1921)	27,4	+ 5,7
Sibiu	26,8	23,4	+ 5,9
Vâlcea	32,5 (1921)	25,4	+ 6,6

pe timpul lui Plato, în Roma în era lui Iuliu Cesar și în epoca lui August, în Franța la sfârșitul secolului trecut și de prezent, în Germania după războiul mondial și mai ales în pragul revoluției din 1933, în Banat, Crișana, pe alocurea în Transilvania și mai recent în Oltenia și în alte județe, în zilele noastre.

Revenim asupra acestei probleme, studiată amplu în acest buletin, sub aspectele ei cele mai variate, nu cu intenția de a

1) Limita vitalității unui neam și conservarea raportului ereditar între clasele sociale ale neamului, cere ca în medie generală, familiile să dea naștere la 3—4 copii. Nu sunt de ajuns numai 2, cum s'ar crede, deoarece dintr-o generație unii vor muri înainte ca să se căsătorească, alții rămân necăsătoriți și alții dintre aceștia nu vor procreia.

aduce vreo nouă contribuție științifică, ci mâniați din cauza pasivității cu care e privit acest domeniu la noi. Voim să facem numai o nouă reprezentare a diminuării natalității în provinciile amintite, în lumina celor mai recente date statistice și a arăta dezastrul care ne așteaptă. Am dat mai înainte tabela acestor date, cari nu pot să mai lasă rece pe nimeni.

Proporțiile acestea vorbesc elocvent: *într'o perioadă mai scurtă decât durata unei generații, aproape jumătate din familii s'au sinucis, refuzând să mai aibe urmași.* (Fig. 1). La această constatare logic se înlanțuește întrebarea, care jumătate s'a condam-

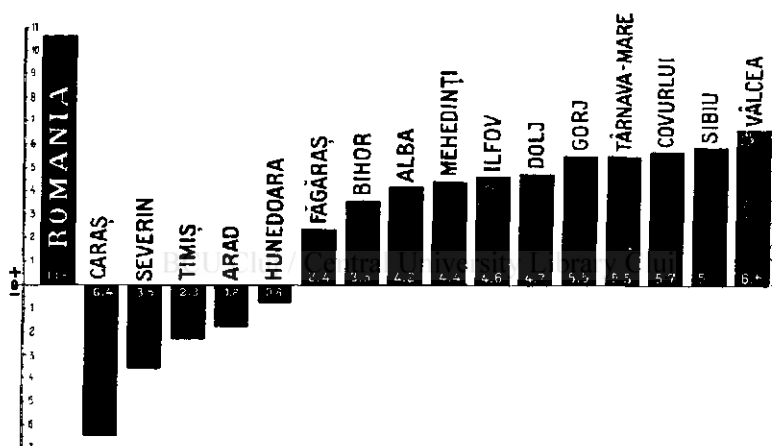

Fig. 1. — Excedentul natural în 1940 (Proporții la 1000 locuitori)

nat la moarte, cea cu tulpini ereditare sănătoase sau cea care are ascunse în cromozomii ereditari numai gene producătoare de cele mai umile și degenerare ființe? Pe lângă datele din lucrări străine, astăzi deajuns de larg difuzate, avem și rezultatele cercetărilor românești, cari unanim dau același răspuns.

Au dispărut tulpinile ereditare cu capacitate de a reda ființe utile pentru neam, greu de înlocuit, ba chiar neinlocuibile și au rămas în mare parte numai cele de calitate mediocră, inferioare și degenerare.

Dispariția progresivă a liniilor ereditare capabile și de înlocuit și momentul că ne găsim în pragul când neamul nostru începe să regreseze, le demonstrează următoarele date culese la noi, din locuri variate și pe categorii foarte diferite de familii.

Reproducerea¹⁾ diferențială pe grupe variate de populații

Categoriile profesionale și sociale	Categoriile economice		
	Bună	Mijlocie	Rea
Profesori universitari (Cluj)	0,94**)	—	—
Profesori secundari (Cluj)	0,83	—	—
Învățători (Cluj)	1,57	—	—
Muncitori în fabrici (Cluj)	1,21	1,43	—
Agriculтори rurali, Vărădiă (jud. Caraș) . .	—	1,14	—
„ „ Iablanța (jud. Severin)	—	1,53	—
„ „ Banloc (jud. Timiș)	—	1,91	—
Agriculтори și muncitori suburbani (Cluj) .	1,69	2,69	3,09
Agriculтори rurali din plășile Baia de Arieș și Iara (jud. Turda)	2,87	2,86	2,74
Femei cu copii delicvenți	—	—	3,01
Cerșetore și vagabonde	—	—	2,55

Din acestea reiese că profesorii universitari, profesorii secundari, învățătorii, muncitorii din fabrici, din Cluj, țărani din unele comune din Banat, cu depopulare însemnată, agricultorii și muncitorii suburbani din Cluj, toate categorii cu stare socială și economică bună sau mijlocie, au urmași un număr de copii, cari nu le pot asigura continuitatea în generațiile viitoare. Agricultorii din județul Turda, înstăriți sau săraci, unde încă se înregistrează un excedent natural, lasă un număr de urmași suficient pentru a înlocui și chiar a urca cifra generației actuale. În contrast cu aceste categorii, familiile din Cluj, cu copii delicvenți, lasă un număr de urmași cari dela o generație la alta le îngroașă mult stratul social, nedorit de nimeni.

E clar, în ascensiunea noastră socială și culturală și în viața claselor capabile, repetăm istoria clădirii Turnului Babel. Nivelul pe care l'a atins o generație, din lipsă de descendenți în număr suficient, trebuie să-l mențină familii noi, cari în mare parte plecând de jos nu pot să urce decât același număr de scări ca și generația precedentă lor. Iar despre o înălțare continuă, deasupra nivelului primar, nu poate fi nici vorbă. În schimb e sigură uzura și dispariția materialului, în cazul nostru a celui uman,

¹⁾ Subt reproducere se înțelege numărul de copii pe cari îi lasă urmași o familie. În raport cu această noțiune familiile, în medie generală, trebuie să rămână cu 2,4-3,1 copii, pentruca să-și aibe continuitatea în generațiile următoare.

în urma primenirii și secătuirii tulpinilor ereditare de calitate bună și foarte bună. Dispariția acestora, la rândul lor, din nenorocire, nu lasă locuri rarefiate, cum s'ar crede. Acestea sunt imediat ocupate, după cum vom vedea.

b) Degenerarea rapidă a populației întregi

În fața celor constatate până de prezent și conform celor știute din istorie, că dispariția popoarelor din antichitate s'a produs repede și până la temelie, problema denatalității dela noi trebuie să fie privită și prin prisma calitativă a populației, care voluntar se condamnă la moarte. Factorii, cari credem că ne pot aduce multă lumină sunt următorii trei:

1. *Viteza de înlocuire a generațiilor.*

2. *Intensitatea de epuizare a stocului de familie cu ereditate normală.*

3. *Raportul de înlocuire între familiile de calitate normală și cele disgenice, în urma superiorității reproducerii celor din urmă.*

BCU Cluj / Central University Library Cluj

1. *Viteza de înlocuire a generațiilor.*

Timpu, care se scurge, între o generație și alta, în lucrările străine, de obicei, e considerat de 30 de ani. La noi în special în Banat și în celelalte provincii cari suferă denatalitate, acest interval este mai scurt. Din cauza căsătoriilor precece, contractate într'o frecvență urcată la 16—17 ani, apoi a intervalului protogenezie relativ scurt și a sistemului de unu și doi copii, aceasta în medie generală e aproximativ de 24 de ani¹⁾.

2. *Intensitatea de epuizare a stocului de familie cu ereditate normală.*

Categoria aceasta de populație, cu toate că îi constatăm acum o reproducere foarte scăzută, totuși nu are o stabilitate nici

¹⁾ Iată un exemplu:

Ultimii descendenți au 5 și 7 ani;

Părinții lor au 26 și 28 ani;

Bunicii lor au 48 și 50 ani;

Străbunicii au 70 și 72 ani.

măcar la această limită. Reproducerea ei încă mai regresează. Iată diminuarea pe care o citim între două generații pe baza datelor noastre:

Profesiunea	Categori economice	Reproducerea femeilor cari acum au 50 de ani și peste Media pe familie	Reproducerea femeilor cari acum au între 15—49 ani. Media pe familie
Profesori universitari . . .	Foarte bună	1,41	0,94
Profesori secundari . . .	Bună	2,16	0,83
Invățători	Bună	3,36	1,58
Muncitori	Bună	2,50	1,21
	Mijlocie	2,33	1,43
Agriculatori rurali . . .	Bună	2,87	2,87
	Mijlocie	2,80	2,85

Din aceasta deducem că reproducerea pe care o calculăm astăzi va mai scădea încă. (Noi în exemplul pe care îl vom reda, nu am ținut seamă și de această reducere).

3. Raportul de înlocuire între familiile de calitate normală și cele disgenice.

Intr'o populație considerată în ansamblul ei, de ex. într'un sat, din cauza reproducerii diferite a tulpinilor ereditare, frecvența relativă a unei clase față de a celeilalte, în curs de una sau mai multe generații nu rămâne aceeași. Ba mai mult, modificarea ei e accentuată și din cauza migrării familiilor bune în spre oraș, având alte pretenții de viață, decât aceea pe care le-o oferă satul și din cauza, după cum am evidențiat mai înainte, că incontinuu își diminuează reproducerea.

Degenerarea unei colectivități, cât și viteza cu care aceasta se realizează, din cauza reproducerii diferențiale pe clase, o ilustrăm cu o comună din Banat, amănunțit studiată de noi.

Comuna aceasta în 1930 a avut 2126 de locuitori. Dintre aceștia 653, adică 30,7% erau de calitate ereditară foarte bună și bună, 1286, adică 60,5% erau de calitate mijlocie, iar 187, deci 8,8% erau Țigani și alți disgenici. Populația acestei comune dela 1911 până la 1933 a suferit anual un deficit natural de 12,9%. Conform acestuia, în timp de 5 generații, adică în 120

Evoluția populației comunei V. din Banat

Generația	Regresiunea populației pe baza deficitului natural de - 12,9‰/an	Evoluția populației pe baza reproducerii diferențiate							
		Categ. cu 1,18 copii		Categ. cu 0,84 copii		Categ. cu 3,39 copii		Toate categ.	
		Cifre	% din total	Cifre	% din total	Cifre	% din total	Cifre	%
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Actuală	2.126	653	30,7	1.286	60,5	187	8,8	2.126	100,0
Generația I	1.468	421	28,6	789	53,7	260	17,8	1.470	100,0
Generația II	1.014	263	23,7	484	43,7	361	32,6	1.108	100,0
Generația III	700	155	16,2	297	31,2	501	52,6	953	100,0
Generația IV	483	71	8,4	182	19,0	696	72,6	959	100,0
Generația V	333	31	2,8	112	10,1	967	87,1	1.110	100,0

De ani sau până la 2050, dacă cele trei categorii de populație ar fi egale între ele în ce privește reproducerea, atunci cu acest deficit natural, ea va avea 333 locuitori. Aceștia, cu ipoteza de mai sus, la 2050, ar trebui să aibă între categoriile pe care le formează, tot procentele de 30,7, 60,5 și 8,8, pe cari le-au avut strămoșii lor, în 1930.

Ori, această comună, de admirat până eri ca manifestare culturală și politică și astăzi muribundă biologic, totuși din cauza că cele trei categorii de populație au o reproducere foarte diferită, nu va pieri în felul trasat de cifrele coloanei 2 din tabela precedentă.

Categoria superioară, din care în cursul unei generații mai emigrează și la oraș aproximativ 24 persoane și care categorie lasă în medie 1,18 urmași și cea mijlocie, cu o reproducere de 0,84¹⁾, se vor reduce atât de mult, încât nu vor lăsa decât foarte puțini descendenți. Stingerea va urma o viteză chiar mai accelerată decât ar avea-o populația totală din coloana 2. Categoria treia, a indezirabililor, va avea cu totul o altă soartă. Ea va schimba profund și definitiv structura populației întregi. Reproduce-

¹⁾ Categoria mijlocie, ca valoare ereditară are reproducerea mai scăzută, decât cea superioară, nu din cauza fertilității ei mai reduse, ci din cauză că prima are o mortalitate mai urcată. Aceasta demonstrează că problema depopulării comunelor din Banat e în funcțiune și de starea sanitară, cauză pe care încă am mai relevat-o.

rea ei fiind nu numai de a-i asigura continuitatea în generații, dar chiar de a mări dimensiunea categoriei, va ocupa și locul celorlalte categorii. În curs de 5 generații, ea va ocupa 87,1%

DEGENERAREA POPULAȚIEI DIN COMUNA V.

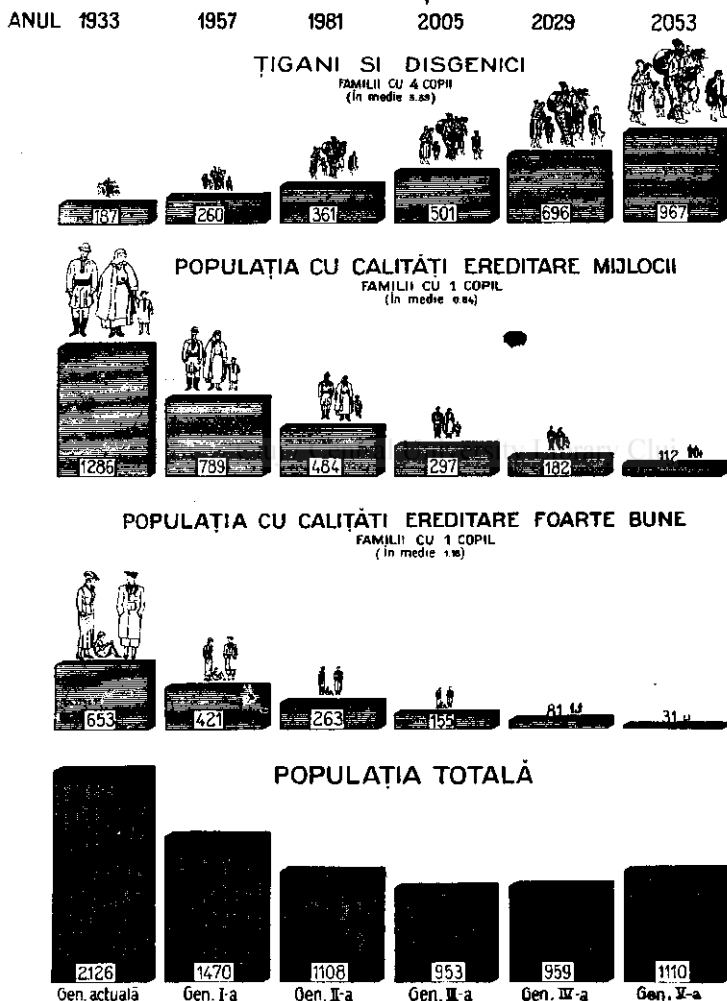

Fig. 2.

din totalul populației. În rezumat deci, întreaga comună va deveni locuită aproape numai de Țigani și de elemente inferioare și disgenice, ceea ce ilustrăm prin figurile de mai sus.

Privind din nou evoluția globală a populației, dar acum așa cum e structurată și ținând seamă de reproducerea diferențială, după cum am procedat în coloana 10, prin sumarea cifrelor din coloanele 3, 5 și 7, observăm că dela un moment dat, după generația III-a, diminuarea trece în urcare. Cu alte cuvinte, populația în mare parte îmbrăcând haina categoriei inferioare, cu reproducere peste media care ar asigura numai continuarea aceluiași nivel, va începe un nou ciclu, dar numai unul de ascensiune numerică. Aceasta nu se va realiza până la nivelul precedent, deoarece imediat după decadența biologică a straturilor capabile, se va produce și declinul cultural și cel politic. Straturile inferioare, caracterizate oriunde printr'o lipsă de coeziune între ele, apoi fiind rămase și fără de conducători și deci fără nici un ideal de viață, se vor răzvrăti și vor intra în autodisoluție. Aceasta va fi de sigur istoria satului din Banat, care va avea loc către sfârșitul generației a II-a, când elementele disgenice, încep să aibe majoritate absolută.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Diminuarea natalității și consecutiv pericolul înmulțirii creaturilor degenerate, încă nu a ajuns la noi din fericire, să hotărască destinul neamului. Majoritatea comunelor rurale, încă nu și-au urcat clasa doritoare să nu aibe copii, atât de mult, încât reproducerea acestora să influențeze natalitatea în general și calitativ să modifice compoziția populației viitoare. Chiar în comunele din Banat, cu câteva excepții, procesul nu are o vechime mai mare de intervalul unei generații, iar satele din celelalte provincii amintite la început, e numai recent. Totuși având în vedere existența fenomenului în toate provinciile țării și extinderea lui foarte accentuată în spațiu și în timp, trebuie să constituie o preocupare de interes general. Hotărârea de a interveni nu e permis să întârzie, mai ales din cauza că momentele pierdute, în câmpul politicii de populație, nu mai revin. Ceea ce astăzi se poate face, mâine e târziu și poate catastrofal. Intervenția se va realiza prin trei factori primordiali.

Fixarea pe bază de studii serioase, de către conducerea de Stat, a marilor comandamente de biopolitică;

Educarea tuturor conducătorilor de mâine ai Neamului în

toate ramurile etnologiei (știința neamului), indiferent de compartimentele în cari vor activa;

Creierea unei conștiințe demografice în toate părțile societății noastre de astăzi. Asupra acestora, vom reveni însă, cu altă ocazie.

RIASSUNTO

Si studia la velocità di sostituzione delle generazioni, l'intensità di esaurimento dello stock di famiglie con eredità normale e il rapporto di sostituzione tra le famiglie di qualità normale e quelle disgeniche, secondo la superiorità della riproduzione delle ultime.

Appoggiati su questa analisi si arriva alla conclusione che il decrescimento quantitativo della natalità è sempre accompagnato anche di una degenerazione qualitativa della sua popolazione.

Concepția de rasă în Italia fascistă

de

BCU Cluj / Central University Library GHEORGHE VORNICA

La început conceptul de rasă s'a aplicat doar raselor de culoare, pentru a i se delimita cu timpul tot mai mult conținutul, în raport cu cercetările științifice și cu formele de viață ale popoarelor.

Dela început stau față în față două concepții de viață: concepția materialistă individualistă și concepția biologică organică. Pentru democrație preocuparea principală o constituie omul ale cărui drepturi vrea să le promoveze în dauna nevoilor comunităților naturale în care trăim. Pentru oamenii de știință care au trăit sub influența ideilor democratice oamenii sunt egali între ei și ca drepturi și ca zestre ereditară, iar mediul este atotputernic, el determină caracterul și construcția indivizilor, el este răspunzător de diferențele rasiale dintre oameni.

Impotriva acestei lumi democratice, individualiste cu concepții neolamarkiste în știință, cu anarhia egalitară în organizarea societății omenești, se ridică lumea naționalistă, cu ierarhia valorilor, rezultată din inegalitatea înzestrării ereditare a oamenilor, cu promovarea intereselor comunităților de destin în care trăim.

Marile revoluții naționaliste din Europa au dat o mare cir-

culație ideii de rasă, prin marea importanță care i-au atribuit-o în dezvoltarea lumii noi.

Pentru revoluția național-socialistă, rasa a însemnat ideia principală necesară definirii sufletului german de alte grupări omenesti, în special față de lumea neariană, iudaică. Pentru școala biologică germană, rasa este definită prin mănunchiul de calități ereditare.

În Italia, cum ne spune J. Evola, rasismul făcând parte din ideologia fascistă, nu poate fi considerat nici ca o disciplină specială și tehnică, mai mult sau mai puțin înrudită cu domeniul antropologiei generale și al etnologiei, nici ca un capitol de igienă socială, ci trebuie considerat „in primis et ante omnia”, ca o nouă concepție de viață, ca și valorificarea ideii culturale și revoluționare a fascismului.

În cartea „Primato della razza italiana”, Giovanni Marro, senator al regimului fascist, susține că numai nucleele etnice foarte evolute pot să ajungă la o conștiință rasială. Italia lui Mussolini este destul de evoluată pentru aceasta.

Ceeace este comun și caracteristic pentru rasiștii Italiei fasciste, pe lângă aderența necondiționată la fascism și la credința în destinul imperial al Italiei, este importanța acordată factorului sufletesc în alcătuirea rasei.

Pentru Giovanni Marro, Mario F. Canella, G. Cogni, Guido Landra și J. Evola, rasa rezultă din interferența factorilor endogeni și exogeni, având un caracter fundamental factorii spirituali: felul de a acționa și de a gândi. Decadența marilor imperii, realizări ale raselor mari, a început și a fost determinată de o decădere spirituală, de o concepție materialistă a vieții. De aici rezultă atitudinea unanimă de ostilitate împotriva cosmopolitismului și orientalismului, în speță ebraismul, care au infectat cu virusul lor distructiv imperiul roman și care reprezintă dușmanul principal al concepției de viață fasciste.

Comună este convingerea că nu există o rasă morfologică pură și des manifestată este ideea că o națiune puternică și eroică poate da naștere unei rase noi. Toți recunosc nevoia modificării concepției rasiale „naturaliste”, toți stabilesc prevalența elementelor psihologice asupra celor somatice în sistematica rasială.

Giovanni Marro, senator al regimului fascist, dă următoarea definiție rasei:

„Prin rasă noi înțelegem o grupare omenească care are comun un complex armonic de însușiri și de tendințe spirituale constituind o entitate mentală specifică; grupare care are ca substrat formativ un trecut istoric, reprezentat printr'un patrimoniu transmis fără întrerupere din generație în generație, care călăuzește, câteodată polarizează chiar sufletul intrinsec, fie al individului, fie al colectivității, — și având încă, ca și substrat evoluția unei stări biologice și morfologice mai mult sau mai puțin armonice”. (Giovanni Marro, *Primate della razza italiana*, pg. 64).

Giovanni Marro pune pe planul al doilea caracterele fizice pe care se bazează de obicei definiția curentelor naturaliste și ale antropologiei morfologice.

Semnificative sunt studiile Dlui Guido Landra, publicate în „*Difesa della razza*”: *Studi sull'aumento della statura in Scandinavia și L'Influenza della citta sulla forma della testa*, în care arată cum unii factori externi influențează statura și forma capului. În privința staturii se citează factori alimentari, condițiunile de viață, micșorarea endogamiei, — iar la influența orașului asupra formei capului se citează, între alții, și factori mecanici, cum ar fi forma leagănelui în care este culcat copilul. Dl Guido Landra nu reduce deifinirea rasei la „jocuri de cifre, de indice și de figuri geometrice”, datele fizice, în primul rând fizionomia trebuiesc completate cu felul de a gândi și de a reacționa al individului.

Vom stăruii mai mult asupra concepției rasei așa cum se desprinde din cărțile lui J. Evola: *Rivolto contro il mondo moderno*, *Mito del sangue*, și mai ales, *Sintesi di dottrina della razza*.

După Evola rasa trebuie concepută ca o idee revoluționară, răsturnătoare a lumii vechi democratice, masone și jidovite, iar rasismul, doctrina rasei, parte integrantă a fascismului, ca și potențarea maximă și cea mai fericită ale calităților lumii romane și fasciste, școală a virilismului pentru poporul italian. Politicește rasa este națiunea vie, un naționalism tradițional iluminat.

Rasismul italian luptă împotriva universalismului demo-masonic, împotriva colectivismului demo-comunist, împotriva mitului masei proletare fără patrie, fără tradiție și fără Dumnezeu.

Rasismul italian luptă împotriva individualismului, împotriva mitului egalitarist al revoluției franceze, luptă pentru trăini-

cia comunităților naturale în care trăim. Nu individul, ci comunitatea, nu drepturile omului, ci drepturile nației. Comunitatea considerată ca și o entitate inseparabilă, comunitate de sânge, limbă, tradiție, trecut și viitor. Nu egalitatea de drepturi și de naștere a oamenilor, ci promovarea elitelor, nu numai pe plan natural, ci mai ales pe plan „supranatural”, o aristocrație a calităților ereditare și a spiritului, consacrată printr'o luptă continuă cu răul și cu întunerecul dinăuntru și din afară.

Rasismul italian este antiraționalist. Nu în numele a ceea ce este inferior, ci în numele a ceea ce este superior și bun în om. Nu raționalism, ci „superraționalism”.

Rasismul italian se opune teoriei atotputerniciei mediului înconjurător, fizic și social, — teorie care nu este decât un auxiliar al marxismului și al umanitarismului și care face din om o biată victimă a condițiilor de viață în care trăiește. Rasismul italian prin Evola declară că nu există cauză externă care să poată modifica structura intimă a omului. Diferențele dintre oameni sunt datorite eredității, deci unor cauze esențiale și congenitale, nu externe și accidentale. Dar rasismul italian repudiază și cealaltă extremă, concepția materialistă, mecanică și fatalistă a eredității. Concepția italiană despre ereditate este o concepție aristocratică, care vrea valorificarea tuturor potențialităților interioare bune, în detrimentul a ceea ce este inferior și neclar în om.

Evola stabilește trei grade ale rasei: rasa naturei, rasa sufletului și rasa spiritului, plecând dela cele trei principii care compun orice ființă omenească: corpul, sufletul și spiritul. Inegalitatea neamului omenească nu este numai fizică și antropologică, ci este și psihică și spirituală.

Rasa naturei ar fi reducerea omului la carne și sânge, cu lipsa oricărui element superior, o viață totemică și animalică.

Dar interpretarea aceasta pur materialistă nu poate mulțumi pe un om vrednic de acest nume, ne spune J. Evola. Aceasta ar fi un materialism științific, un „materialism zoologic”.

Bazat pe fenomenele de idiovariațiune, Evola crede că nu se poate da legii eredității, în speță legilor mendeliene, caracterul infailibil și de determinism fatal care i se dă de către rasismul științific. Cauza diferențierii dintre oameni și dintre grupele de oameni este un element superbiologic, o forță transmisă

dealungul timpurilor ca vehicol al eredității nu numai fizice dar și sufletești.

Rasa sufletului presupune pentru om și colectivitate un stil de viață propriu.

Rasa spiritului ar fi o transpunere a rasei ca și corp, suflet și spirit. Aceasta ar constitui o rasă pură.

Problema iudaică, după Evola, trebuie rezolvată în Italia din punctul de vedere al rasei sufletului. Sunt oameni în regulă cu rasa corpului dar care sunt „circumscriși sufletește”, sunt „Ebrei onorari”.

Evola este împotriva unei definiții negativiste a rasei ariene. Nu putem defini această rasă prin excluderea raselor de culoare și a elementului iudaic. Lumea veche ariană nu era o lume așa cum o concepe neopăgânismul lui Ludendorff, redusă la bucuria cărnii și la un mănunchiu de superstitii pentru fenomenele naturii; lumea ariană cunoștea misterul și inițierea, avea deci o înțelegere simbolică a existenței, nu era redusă la indiferentismul interior al rasei naturei.

Evola arată originea ariană și nordică a rasei romane și a rasei italiene. Dar esențialul nu este apartenența naturală la o anumită comunitate sau națiune-rasă, ci aderența la o spiritualitate care dinamizează sufletele indivizilor, aderența la un ideal ierarhic, antiburghez și antiolectivist. În Italia această nouă spiritualitate este fascismul, care continuă tradiția lumii romane.

Forța spirituală a rasei în toată puritatea ei fizică și spirituală se întruchipează în puțini indivizi, — aceștia sunt elitele unui neam. Selecționarea se face prin luptă, care stabilește ierarhia, locul fiecăruia: „Nu lupta omului contra omului și mediului, ci lupta elementului supranatural din om contra a tot ce este în el natură, senzație, materie, agitație, mirajiu al ambiției deșarte, contra haosului și antirasei care este în el, pentru a se depăși pe sine însuși”. (J. Evola, Sintesi di dottrina della razza, pg. 226).

Omul fascist trebuie să potențeze la maxim calitățile strămoșilor și să dea naștere unei „rase fasciste”.

Rasa este pentru J. Evola o idee forță, dinamizatoare pentru indivizi și pentru națiune, o concepție de viață, un fel de profesiune de credință. Trebuie rectificată părerea celorlalte popoare despre italieni. După Claus omul mediteranian este omul

scenei, predispus la exihitionism și exteriorizare. Această pă-rere trebuie schimbată. Fascismul vrea să restaureze omul rasei romane: stil sever, sobru, activ, expresionismul fiind redus la esențial. Combaterea culturii decadente „afroditice” și umanistice, lupta împotriva „tipurilor sentimentale, gesticulante, impulsive, anarhic de individualiste”, lupta contra „meridionalilor geloși”, contra macaronismelor, contra Italiei lui „sole mio”, contra Italiei lui „dolce far niente”, contra unei Italii închipuite, țară a turiștilor și a mandolinelor.

Fascismul biruitor distruge această lume și construiește o nouă națiune romană, un climat eroic, o tensiune spirituală permanentă, stabilind limitele adevăratei rase italiene, rasă a sufletului și a spiritului.

Aceasta este concepția rasei și rasismului în Italia fascistă. Viitorul rămâne să-și spună cuvântul, să decidă, cum spune Evola, nu numai pentru viața sau moartea poporului italian, dar și pentru viața sau moartea întregii civilizații europene.

Überblick über den Rassenbegriff in der neuen italienischen Literatur.

Cauzele de deces mai imporante, pe grupele de vârstă. dela 1—19 ani. în România. Media din anii 1936—1937. După lista internațională din 1929

1—4 ani		
Cauza (Nr. codului)		Procente
1		2
Diaree și enterită	119—120	38.22
Bolile ap. respirator	104—114	35.69
Boli inf. și parazitare	1—22, 33—41	11.59
Cauze nedeterminate	199—200	2.74
Moarte violentă și acc.	176—195	2.63
Tbc. toate formele	23—32	2.43
Bolile sist. nervos și sens.	78—81, 83—89	1.91
Nefrite	130—132	1.80
Rahitism	63	1.25
Bolile ap. dig., f. și c. b.	115—116, 118, 123—129	0.49
Bolile inimii și ap. circ.	90—103	0.26
Boli piele, țesut celul. și locom.	151—156	0.20
Alte cauze	—	0.79

5—9 ani		
Cauza (Nr. codului)		Procente
3		4
Bolile ap. respirator	104—114	34.27
Boli inf. și parazitare	1—22, 33—44	22.64
Tbc. toate formele	23—32	13.71
Diaree și enterită	119—120	5.92
Bolile sist. nervos și sens.	78—81, 83—89	5.23
Moarte violentă și acc.	176—195	4.86
Nefrite	130—132	3.61
Cauze nedeterminate	199—200	1.81
Bolile inimii și ap. circ.	90—103	1.55
Bolile ap. dig., f. și c. b.	115—116, 118, 123—129	1.44
Apendicită	121	1.13
Hernie, obstr. intestinală	122	0.49
Alte cauze	—	3.29

BCU Cluj / Central University Library Cluj

10—14 ani		
Cauza (Nr. codului)		Procente
5		6
Tbc. toate formele	23—32	29.39
Bolile ap. respirator	104—114	24.51
Boli inf. și parazitare	1—22, 33—44	15.40
Moarte violentă și acc.	176—195	5.94
Bolile sist. nervos și sens.	78—81, 83—89	5.80
Bolile inimii și ap. circ.	90—103	3.44
Nefrite	130—132	2.69
Diaree și enterită	119—120	2.01
Apendicită	121	1.71
Cauze nedeterminate	199—200	1.66
Bolile ap. dig., f. și c. b.	115—116, 118, 123—129	1.57
Reumatism art. acut	56	1.16
Alte cauze	—	4.72

15—19 ani		
Cauza (Nr. codului)		Procente
7		8
Tbc. toate formele	23—32	45.41
Bolile ap. respirator	104—114	15.23
Boli inf. și parazitare	1—22, 33—44	9.28
Moarte violentă și acc.	176—195	4.88
Bolile sist. nervos și sens.	78—81, 83—89	4.11
Bolile inimii și ap. circ.	90—103	3.72
Cauze nedeterminate	199—200	2.37
Sinucideri	163—171	2.05
Nefrite	130—132	1.89
Boli puerperale	140—150	1.69
Bolile ap. dig., f. și c. b.	115—116, 118, 123—129	1.62
Apendicită	121	1.50
Alte cauze	—	6.20

P. R

BCU Cluj / Central University Library Cluj

LEGIFERĂRI BIOPOLITICE**Din problemele urbanizării**

Una din caracteristicile epocii noastre este urbanizarea progresivă. Proporția locuitorilor concentrați în comunități urbane este din ce în ce mai mare. În cele mai multe din țările occidentale mai mult de jumătate din locuitori sunt orășeni (în Franța 66% în 1921; Statele Unite 56,2% în 1930).

Creșterea populației urbane se poate produce prin mai multe procese: prin excedent natural, prin incorporarea comunelor suburbane și prin exodul populației rurale care se îndreaptă spre oraș. Cel mai important factor este fără îndoială exodul rural, căci proporția nașterilor în marile orașe este rareori suficientă pentru a menține populația la un nivel constant.

Intr'adevăr, excedentul natural, ca și natalitatea este, în linii generale, cu atât mai mic, cu cât comunitatea e mai mare. Acest fenomen îl putem observa atât în țările cu o urbanizare foarte accentuată, cât și în țările mai puțin urbanizate, cum ar fi țara noastră.

Astfel, în Statele Unite, după cum arată Lorimer și Osborn, numărul copiilor sub 5 ani la 1000 femei între 20—44 ani, era, în 1930, în strâns raport cu mărimea comunității.

Rural-fermieri	718
Rural-nefermieri	589
Urban 2.500—25.000 loc.	442
Urban 25.000—100.000 loc.	393
Urban 100.000—250.000 loc.	384
Urban 250.000—500.000 loc.	335
Urban 500.000 și peste	347

Calcululele făcute de acești autori arată că, luând în considerare proporția mortalității, pentru a menține populația la un nivel constant este nevoie de 443 copii la 1000 femei. Rezultă din datele expuse că numai mediul rural asigură creșterea și menținerea populației.

În România, de-asemena urbanizarea a adus scăderea natalității. În timp ce excedentul natural al populației rurale a fost 9,4 la 1000 loc. în 1940, în mediul urban acest excedent a fost negativ: —1,3 la 1000 loc. Dacă luăm, spre exemplu, orașele Munteniei, datele Buletinului Demografic ne arată o evidentă tendință de scădere a excedentului natural în raport cu mărirea orașului:

Orașe sub 5000 loc. dela	—1,9 la + 7,1
Orașe cu 5.000—10.000 loc. dela	—3,7 la +16,2
Orașe cu 10.000—25.000 loc. dela	—6,7 la + 9,4
Orașe cu 25.000 loc și peste dela	—4,5 la + 0,5

Orașul, și în special orașul mare, nu se menține prin sine însuși. El se menține și crește prin atracția pe care o exercită asupra elementelor rurale. Emigrația dela țară — spune Siemens —

poartă pe fiii și fiicele țăranilor noștri la orașe, tot așa cum umbra fluturii după lumină.

Elementele rurale, plecate din condiții socio-culturale care mențineau la un înalt nivel cifra natalității se încadrează greu în viața urbană, dar acceptă cu atât mai ușor mentalitatea anti-demografică a orașului și se sting în câteva generații, pentru a fi înlocuite din nou cu alte elemente stoarse dela sat. Acest proces a fost descris de O. F. Cook astfel: Statistic vorbind, orașele sunt centre ale populației, dar biologic sau eugenic, ele sunt centre ale depopulării. Sunt asemănătoare râurilor care se pierd în nisip și dispar, numite siguanas de către Indieni. Niciodată nu s'a întâmplat ca orașul să desvolte o populație mare care să plece și să ocupe pământul din jur. Mișcarea populației este totdeauna spre oraș. Curentul omenirii trece spre siguanas-urile urbane și se pierde aici. Orașul distruge curentul de viață izvorit la sat.

Problema prezentată astfel are un aspect pur cantitativ. Ea însă primește o altă lumină dacă ne punem întrebarea: care este valoarea biologică a elementelor care părăsesc satele și se îndreaptă spre oraș.

Toate cercetările ne arată că, în general, părăsesc satul elementele cele mai dotate din punct de vedere biopsihic.

Quehl (după Siemens) a găsit într'un sat că au plecat spre oraș 68% din școlarii cei mai buni, 19% din școlarii mijlocii și numai 2% din cei slabi. Acelaș lucru l'a observat Schwabe, într'un studiu recent, la Hennickendorf. Dintre copiii de țărani au plecat la oraș 75% din cei ce avuseseră nota „foarte bine”; 73% din cei cu nota „bine”; 30% din cei cu „suficient” și 11% din cei cu „insuficient”. Acelaș fenomen l-a consemnat Schwabe și în ceea ce privește coiii profesioniștilor dela țară. Dintre aceștia au plecat la oraș 79% din cei cu „foarte bine”; 55% din cei cu „bine”, 27% din cei cu „suficient” și 35% din cei cu „insuficient”.

Rezultatele obținute prin teste de inteligență concordă cu acele bazate pe progresul școlar. Gist și Clark examinând 2544 elevi și urmărindu-i apoi după 13 ani, au constatat că 27% din cei plecați la oraș au avut coeficientul de inteligență peste 105, în timp ce, din cei rămași la sat, au avut un nivel mintal similar numai 17%.

Este deci incontestabil că exodul rural este alimentat în primul rând de elementele cele mai dotate, care părăsesc satul, sărăcindu-l de valori biopsihice, pentru a se îndrepta spre orașe, unde se sting în câteva generații, datorită reducerii fertilității, fenomen specific vieții urbane. Acest proces are ca urmare secătuirea spițelor ereditare de structură superioară, sărăcirea în valori a populației de bază, fără a asigura perpetuarea acestor valori și fără a le ocroti de influențele antieugenice ale urbanizării necontrolate.

Desigur că țara noastră încă nu este în faza unei urbanizări excesive, asemănător cu țările din occidentul Europei. Noi mai avem o populație rurală de aproximativ 80%. Industrializarea progresivă a țării va aduce însă și urbanizarea ei progresivă.

În preajma acestui proces de urbanizare, o privire asupra străduințelor pe care le fac țările apusene spre a combate efectele antidemografice ale urbanizării excesive, ne demonstrează necesitatea dirijării științifice a exodului rural.

În țările cu tendință excesivă de urbanizare, fixarea la țară și consolidarea familiei rurale au devenit preocupări fundamentale ale statului. Metodele de realizare sunt însă, în mod natural, diferite.

Astfel, în Italia, problema s'a încercat să fie rezolvată în primul rând prin colonizări interne, în strânsă legătură cu opera de asanare și revalorificare a terenurilor degradate. Apoi, în mod treptat, s'au extins toate măsurile biopolitice — care la început s'au adresat numai populației urbane salariate — și la populația rurală și la coloniști. Prin D. L. din Aprilie 1939 se acordă ajutorul de căsătorie și de naștere și agricultorilor, care sunt astfel înglobați în asigurarea obligatorie (500 L. la căsătorie; 150—200 L. la fiecare naștere). De-asemenea ajutorul familial este acordat și populației agricole (0,65—1,45 Lire de copil la zi, după numărul copiilor). Prin aceste măsuri politica demografică tinde să înglobeze cât mai mult desvoltarea familiei rurale.

Germania deasemenea a generalizat măsurile de ocrotire a familiei, care la început au fost aplicate populației industriale, cuprinzând astfel și familia rurală-agricolă. Un decret acordă împrumutul la căsătorie și membrilor gospodăriilor rurale, iar ordonanța din Decembrie 1940 acordă ajutorul familial tuturor claselor sociale, indiferent de venitul sau situația părinților (10

RM. lunar de copil). In ceea ce privește împrumutul la căsătorie, legea conține dispozițiuni speciale având ca scop păstrarea populației rurale și reîntoarcerea la sat. Astfel, un bărbat care a primit împrumutul la căsătorie și care, după școlarizare, se fixează la sat, lucrând în agricultură sau în domeniul forestier, primește un morator de 5 ani, iar dacă în acest timp nu și-a schimbat ocupațiunea, întreaga datorie îi este anulată.

In acelaș timp, în Germania, statul incurajează edificarea micilor locuințe rurale. In acest scop se acordă agricultorilor împrumuturi de 1500—2000 RM. cu interese de 3% și avantajii de plată (și cu o scădere a intereselor în raport cu numărul copiilor).

In ultimul timp, unii cercetători germani propun limitarea dezvoltării colectivităților urbane la 20.000 locuitori, cu o structură și organizare bine definită (un anumit număr și categorii de școli; locuințe, magazine, funcționari și industrii limitate, etc.). Se crede că orașul de 20.000 locuitori ar reuni condițiile culturale optime, cu condiții sanitare și demografice suficient de bune, ferind populația de o parte din influențele industrializării și urbanizării excesive.

O atenție deosebită acordă familiei rurale Legea franceză din Iulie 1939. In primul rând, prin această lege se acordă alocația familială și premiul la nașterea primului copil și familiei agricole. Premiul la nașterea primului copil este de cel puțin 2000 fr. (variază după departamente), iar alocația familială este socotită în procente din salariul mediu lunar departamental: 10% din acest salariu pentru al doilea copil, 20% pentru a treilea și câte 20% pentru fiecare copil următor. In timp ce aceste măsuri sunt generale, aplicându-se întregii populațiuni, legea franceză are câteva dispozițiuni speciale, care se aplică numai familiei țărănești. Astfel, împrumutul la căsătorie se acordă numai familiei agricole, cu scopul precis de a o fixa la sat. Acest „împrumut pentru înjgheberarea tinerelor gospodării” este în valoare de 5000—20.000 frs., și este destinat exclusiv achiziționării de inventar agricol și gospodăresc. Pentru a beneficia de acest împrumut se cere un angajament al postulantului, prin care acesta se obligă a exercita timp de 10 ani o ocupațiune agricolă sau o meserie rurală. Datoria contractată este redusă la nașterea fie-

cărui copil, în schimb însă este imediat și total scadentă la părăsirea ocupației rurale.

Codul Napoleonian prevedea împărțirea moștenirii în mod egal între descendenți, ceea ce aducea fărâmițarea proprietății rurale, sau, ca o reacțiune, scăderea natalității pentru menținerea proprietății. Legea actuală conține o dispoziție care tinde să asigure cea mai mare parte din moștenire aceluia dintre descendenții unui proprietar agricol, care a rămas la țară și a continuat să lucreze pe fondul rural. Această dispozițiune este numită „contract de travail à salaire différe”. Conform cu acest contract, nu toți descendenții unui proprietar agricol au aceleași drepturi la moștenire: descendenții care au colaborat efectiv la exploatare au dreptul de a primi întâiu, din valoarea moștenirii, suma corespunzătoare muncii prestate de ei, și numai după detragerea acestui drept, restul moștenirii se împarte între toți descendenții, inclusiv beneficiarii contractului „à salaire différe”. În acest fel moștenirea, în cea mai mare parte, este acordată celor care au rămas la sat și s'au ocupat de munca agricolă.

În țările Anglosaxone, problema fixării la sat nu a intrat în faza legiferărilor, deși urmările exodului rural necontrolat sunt profund simțite. În opinia publică a Statelor Unite propaganda pentru revenirea la țară a populației americane a luat aspectul unei adevărate mișcări („Back to the Farm”), mai ales datorită faptului că străinii nou veniți, prin fertilitatea lor mai mare, periclitează în mod evident poziția populației băștinașe.

Elementul fundamental care trebuie să stea la baza tuturor măsurilor care au ca scop combaterea acțiunii antidemografice a urbanizării excesive este însă elementul educativ și al conștiinței de neam. Un exemplu evident ne oferă Japonia, unde urbanizarea nu a însemnat „desrădăcinare”, și unde vieța dela oraș nu a adus ruperea legăturilor cu tradiția și cu vieța neamului. Japonia s'a urbanizat într'o măsură deosebit de mare, dar a păstrat tradiția familiei, și a reușit să facă astfel o urbanizare fără decădere demografică și eugenică.

S. C.

Cronică

Demografie. Antropologie. Eugenie. Igienă Mintală.

Recensământul populației din Slovacia, ținut la 15 Decembrie 1940, a stabilit cifra populației, a caselor și a locuințelor. După rezultatele provizorii, Slovacia la data aceasta a avut 471.042 de case de locuit, cu 617.344 de locuințe și 2.653.564 de locuitori, la cari se mai adaugă încă 84.783 muncitori în Germania. Față de cifra locuitorilor dela 1 Decembrie 1930, populația Slovaciei a crescut cu 216.000 persoane, adică cu 8,9% sau cu 0,85% pe an. Creșterea e naturală și o putem considera ca urcată față de a celorlalte state europene. Densitatea populației pe 1 kmp. în Slovacia e de 68 locuitori. (România are densitatea de 68,6). Din totalul populației 76,9% trăiesc în mediul rural. Bratislava are acum 138.462 de locuitori, cu toate că mulți s'au refugiat. În 1930 a avut 123.844.

Rezultatul recensământului în Danemarca. La 5 Decembrie 1940, Danemarca a numărat 3.844.312 locuitori. În medie, dela 1935, când a fost ultima numărătoare, populația a crescut anual cu 0,73%. Față de celelalte state nordice. Danemarca are o creștere însemnată de populație, deoarece creșterea medie anuală în Suedia, în perioada 1930—35 a fost de 0,35%, în Norvegia în 1930—39 de 0,47, iar în Finlanda în 1930—38 de 0,69%. Densitatea relativă a populației în Danemarca e acum de 89,6 locuitori pe 1 kmp. Procentul populației rurale e de 52,6. Copenhaga împreună cu suburbiile are 890.130 de locuitori.

Populația din Portugalia, la recensământul din Decembrie 1940 a fost de 7.702.182 persoane. Din acestea 536.107 aparțin Insulelor Azore și Madeira. Față de recensământul din 1930, Portughezii și-au urcat cifra cu 876.299 de inși, adică cu 12,8%. Lissabona numără acum 704.669 de locuitori.

Câteva cifre referitoare la populația din Uniunea Sovietică. După pierderile în oameni, prin războiul mondial, epidemii și prin desfacerea provinciilor din Vestul Rusiei, Sovietele în 1917 au rămas cu 142 de milioane de locuitori. Din aceștia, prin foametea din 1917—18, în urma emigrărilor în Persia, în Afganistan, în China, din cauza uciderilor de aproximativ de 2 milioane, cari au avut loc în lupta contra proprietății burgheze, apoi datorită colerei și tifusului exantematic din anii 1917—20, boale cari au produs peste 3 milioane de victime, și în sfârșit, în urma deportărilor de Culaci în Siberia, Sovietele în acest „împ de pace“, au mai pierdut aproximativ 11 milioane de locuitori. Cu toate acestea până de prezent, prin excedentul natural mare pe care îl au Rușii, nu au acoperit numai pierderile, ci și-au înmulțit chiar cifra de odinioară. Iată câteva proporții și cifre, cari ne evidențiază mișcarea naturală și creșterea reală a populației:

I. Mișcarea naturală (la 1000 loc.).

Anii	Natalitate		Mortalitate		Excedent nat.	
	Rusia Europeană	Întreaga Rusie	Rusia Europeană	Întreaga Rusie	Rusia Europeană	Întreaga Rusie
1926	43,5	44,0	19,9	20,3	23,6	23,7
1928 R. Europ. 1930 R. Întreg.	44,1	39,2	18,1	20,4	24,5	18,8

II. Creșterea reală a populației.

Anii	Creșterea totală	Creșterea anuală	Creșterea la 1000
	in milioane		
1927—28	7,3	3,7	24,5
1929—33 (I plan cincinal)	11,4	2,8	18,8
1933—1937 (II-lea plan cincinal)	3,3	0,7	4,1

Pericolul extraordinar pe care l-a prezentat creșterea populației din Rusia, pentru țările europene, cari și-au redus excedentul natural la proporțiile între 0—5 la 1000, a continuat, după cum vedem din cifrele de mai sus, până la 1933. De atunci cu toate că mai continuă a exista, totuși a scăzut. Ca dovadă ne servește, cifrele din al II-lea plan cincinal, la al cărui sfârșit comuniștii au scontat să aibă 180,7 milioane de locuitori. De fapt au avut însă 170,4 milioane. (Recensământul din 17 Ianuarie 1939). Eșuarea se datorește admiterii avortului, care în acești ani, după statisticele rusești, reiese că s'a practicat pe o scară foarte întinsă.

Iată un exemplu:

Cifra avorturilor în Moscova la 1000 locuitori.

Anul	Natalitatea	Avorturile	Ereditate
1909	35,4	1,3	36,7
1914	31,0	3,2	34,2
1921	30,6	5,7	36,3
1926	29,6	16,3	44,0
1931	27,4	77,1	64,5

Colonizările în Germania. În 1940, Reichul a organizat 682 de gospodării țărănești noi, pe o suprafață de 15.900 ha. de pământ și a întregit 5.665 cu 12.800 ha. Pentru anul viitor e luat în program colonizări pe o suprafață de 38.600 ha. de pământ. În regiunile poloneze, încorporate, în cursul războiului, cu toate că au se fac exploatari, totuși în 1940 au fost plasate 20.000 de familii țărănești rămase necolonizate.

Cursuri asupra populației și istoricului înrudirii în Germania de Vest. Wülfrath K. a fost delegat să țină la Facultatea de Filosofie a Universității din Köln asemenea prelegeri de introducere.

Impozit pe celibatari în Slovacia. Printr'un ordin al Ministerului de Interne slovac, s'a fixat un impozit pe tineret, care pentru funcționarii statului e proporțional cu numărul membrilor din familie.

Împrumuturi matrimoniale în Danemarca. Se va acorda tinerei pe-rechi, un împrumut de 500 până la 1000 coroane, pentru a-și procura lucrurile de cari are nevoie.

Familia chineză. Pentru european fericirea este comunitatea de vieță a soțului, soției și a copiilor. În China însă, un băiat căsătorit, numai rareori își stabilește un cămin propriu, ci continuă să trăiască, cu soția sa, în căminul părinților săi. Copilul său dacă se căsătorește, va continua la rândul său, să trăiască în acelaș cămin. Astfel familia chineză cuprinde de cele mai multe ori, mai multe generații, și datorită căsătoriei precoce, nu este rar ca să trăiască împreună cinci generații.

Fiecare familie are un „cap de familie“ numit Chia-chang (bătrânul familiei). El răspunde de buna conducere a afacerilor gospodăriei și în trecut era direct răspunzător și de buna conduită a membrilor familiei. El este șeful „economic“ al familiei și poate obliga pe toți membrii ca să-și depună întregul câștig în „cassa“ comună, cu condiția ca veniturile să fie utilizate pentru cheltuielile întregii familii, și numai pentru binele ei. Chia-chang-ul poate admite noi membri sau poate refuza introducerea lor (prin căsătorie).

Dar această familie nu este o unitate independentă, ci, deobicei este un membru al unei „familii mari“. În satele chineze familiile cu acelaș nume formează o unitate, o „viță“. O astfel de familie numără sute, uneori mii de membri. Ea are un templu comun al strămoșilor, și acest templu este centrul vieții ei sociale și religioase. Când moare un membru al familiei mari, numele său gravat pe o tablă, este așezat în templul familiei. Pentru membrii care au avut realizări sociale superioare, familia mare are tabla sa de onoare, cercetată cu respect de copiii familiei.

Familia mare este condusă de un fel de sfat, compus din cel mai bătrân membru al fiecărei familii. Acest sfat se întrunește la anume intervale regulate, și consemnează toate căsătoriile și nașterile. Aceste date sunt trecute în arborele genealogic al familiei, și revăzuite din 6 în 6 ani. După revizuire se tipăresc și sunt distribuite familiilor mici.

Familia mare are și ea o proprietate comună, utilizată pentru cultul

strămoșilor și pentru scopuri educative și filantropice. Unele familii mari au devenit adevărate organizații de ajutor mutual, și de promovare a capacității intelectuale. (După B. J. Stern; *The Family. Past and Present*).

Pierderile Franței în oameni în războiul din 1940. După precizările lui Fr. Burgdörfer, Franța în războiul din 1940 a pierdut cel puțin 150.000 de oameni. Numărul răniților dela 10 Mai până la 4 Iunie a fost de 300.000, iar până la armistițiu desăvârșit această cifră s'a dublat. Numărul prizonierilor a fost de 1,9 milioane. În urma evacuărilor alor 6—8 milioane de persoane, mortalitatea populației civile încă s'a urcat.

Ocotirea gemenilor, etc. în Japonia. Din 1937 în Japonia au avut loc 8016 nașteri gemelare, 68 trigemelare și 2 patruamelare. În continuarea măsurilor luate și până de prezent pentru asigurarea propășirii populației, față de acești copii, Japonia a prevăzut măsuri noi de ocrotire.

Distribuția grupelor de sânge la Indieni din America de Nord. Până în 1933 s'a crezut, că Indienii, piei roșii, ar avea sânge pur, aparținând numai grupei O, separată de restul lumii încă înainte de apariția grupelor A și B. Matson și Schrader, prin cercetările asupra Indienilor din Blackfeet și din triburile înrudite cu aceștia, în Montana și Alberta, au găsit aproape numai grupa de sânge A. Aceasta i-a determinat să creadă că A este proprietatea sanghină a Indienilor puri. În urma cercetărilor ulterioare, autorii s'au convins însă, că Indienii cercetați de ei sunt triburi distincte, emigrate în America, unde față de ceilalți Indieni sunt niște insule de A în marea masă a proprietății O. În cercetările recente (1941), făcute de Matson, s'a găsit că Indienii din Siouz (So. Dak.), Omaha și Winelago (Nebr.) încep să se corciască. Pe lângă proprietatea O, care are un procent dela 56—88, Matson a găsit și o frecvență destul de importantă din A, care variază dela 11—42. Amestecul cu B a rămas încă redus, într'o proporție dela 0—27. Prin urmare Indienii din America pe măsură ce dispar, se și amestecă cu sânge străin.

Medalia de onoare a mamei germane. Se dă mamei cu mulți copii, dar sunt excluse cele cari au copii bolnavi ereditari sau asociați.

Medalia de onoare pentru mame în Italia. După legea din 22 Mai 1939 pentru onoarea mamei cu copii numeroși, în Italia, se instituie un semn distinctiv pentru mamele cu cel puțin 7 copii vii (la aceștia se calculează și copiii morți în războiu sau în Revoluția fascistă).

Japonia pregătește o lege pentru Politica populației, având scopul de a atinge în 1960 o populație de 100 milioane japonezi. Va conține: ajutorul familial, împrumut la căsătorie, scăderi de impozit pentru familii numeroase și impozit pe celibatari.

Se studiază planul ca tinerii academici cari au fost ajutați în cursul studiilor de Reichsstudentenwerk și cași au un împrumut de aproximativ

1200 RM., să aibă o scădere dacă se căsătoresc. După acest plan, la căsătorie se iartă dobânzile și împrumutul devine fără interese, iar la nașterea fiecărui copil se reduce cu $1/4$, tratându-se absolut la fel ca un împrumut de căsătorie.

Impozit pentru celibatari in Bulgaria. In Bulgaria camera deputațiilor a primit o propunere după care celibatarii vor plăti un impozit crescut cu 20%. Celibatarii în etate de peste 25 ani nu pot ocupa posturi publice.

Premii de naștere in Franța. In Franța, un decret din 24 Aprilie 1940, aduce o modificare legii din 1939, în sensul că premiul la nașterea primului copil nu se va acorda decât dacă nașterea s'a produs în Franța și în cursul primilor doi ani dela căsătorie. Dela 1 Ianuarie 1941, premiul nu se acordă decât după o prealabilă certificare medicală a maternității.

Pedepse pentru refuz de închirierea casei familiilor cu copii. In Franța, ca și în alte părți, proprietarii de case refuză să închirieze familiilor cu copii mulți. Guvernul din Vichy a publicat o lege valabilă atât pentru Franța, cât și pentru Algeria, care fixează pedepse foarte severe pentru proprietarii cari refuză închirierea pe motive de stare familiară.

In Germania s'au luat măsuri pentru a asigura familiilor numeroase gospodine „Hausgehilfin“, care, până acum, căutau să servească în case cu copii cât mai puțini, lăsând fără serviciu chiar casele care aveau cea mai mare nevoie de aceasta.

Se acordă o *zestre*, unei fete care a funcționat cel puțin 4 ani, ca gospodină singură (Hausgehilfin), în completă activitate, într'o casă cu copii numeroși. Zestrea variază după durata activității, între 600—1500 RM., și i se plătește la căsătorie sau la împlinirea etății de 30 ani.

Se consideră ca gospodăria cu copii numeroși, gospodăriile cu cel puțin 3 copii sub 14 ani; se acordă zestrea și dacă fata nu este singura gospodină. La mai mult de 6 copii, pot să fie 3 gospodine, cu drepturi. Timpul de învățare, va fi socotit ca timp de activitate. Socotirea timpului începe dela 1 Ianuarie 1939.

Dacă femeia are 2 copii, și al 3-lea este așteptat, timpul de activitate va fi calculat și pentru timpul cu 9 luni înainte de nașterea celui de al 3-lea copil.

Până în Septembrie 1939, angajarea gospodinelor se făcea fără control, chiar în familiile cu un copil. Pentru a se pune puterile de muncă mai mult la dispoziția familiilor numeroase, Oficiul muncii are dreptul de a controla și restrânge, ținând seamă dacă e nevoie de o gospodină sau dacă — în cazul respectiv — e nevoie să fie angajate mai multe gospodine, la casele cu copii puțini. In acelaș timp „Pflichtjahrmädchen“ vor fi plasate în prima linie în case fără copii sau cu 1—2 copii, ele nefiind încă potrivite pentru sarcina grea și stăpâna casei având mai mult timp și pentru formarea lor.

Municipiul Berlin acordă ajutoare la naștere. Pe lângă prima de 1000 mărci la căsătorie, înființată de Reich și rambursabilă fără interese, cu scădere de 200 mărci de fiecare copil, orașul Berlin a luat o altă inițiativă. Se oferă ca naș la 2000 copii care poartă în familie numărul 3 și 4. Părinții lor vor trebui să dovedească că din punct de vedere ereditar sunt perfect sănătoși. Cadoul de naș va consta într'un dar de 360 mărci în primul an, și 240 mărci în fiecare din cei 13 ani următori. Orașul se va ocupa de educația lor și îi va ajuta în alegerea unei profesii. Se crede că și celelalte municipii vor urma exemplul.

Danemarca a introdus împrumutul pentru căsătorie. Ordonanțele amânunțite sunt în pregătire. Se vor acorda perechilor tinere, împrumutul fără dobândă dela 500 la 1000 Kr.

Împrumuturile de căsătorie în Germania au marcat o creștere, proporțională în al 2-lea trimestru al anului 1940. În acest al 2-lea trimestru s'au acordat 72.302 împrumuturi, ceea ce corespunde la 40,7 la 100 căsătorii, în timp ce în al doilea trimestru al anului 1939 această proporție era de 35,1 la 100 căsătorii. Nașterile de-aseenea au marcat o creștere. În acest trimestru s'a cerut reducerea datoriei pentru 94.648 copii viu-născuți, ceea ce e cu 11,8% (9954) mai mult ca în trimestrul corespunzător din 1939.

În total, dela introducerea legii și până la sfârșitul lui Iunie 1940, s'au acordat 1.596.379 împrumuturi de căsătorie.

Ministerul de interne din Ungaria a adus o lege pentru înființarea împrumutului de căsătorie. Împrumutul a început să fie acordat pentru funcționarii comunali din Budapesta, în etate de 30 ani bărbații și 26 ani femeile. La nașterea a 4 copii în curs de 10 ani, datoria cade.

Japonia a stabilit un plan demografic de 10 ani. Scopul: 5 copii de familie. În special prin încurajarea căsătoriei timpurii.

Cercetări rasiale în Silezia. Încă acum câțiva ani Frhr. v. Eickstedt a inițiat cercetări rasiale în Silezia. Au fost cercetați bărbați sănătoși, dela etatea de 20 până la 50 de ani, din mediul rural numai, câte 50—100 dîntr'un sat și cu vechi rădăcini de inrudire în satele cercetate. Până de prezent au fost cercetate 14 plăși. Diagnoza rasială e stabilită pe 7 măsurători (statură, diametrele cefalice antero-posterior și transversal, diametrul lungimii și lărgimii feței, ale înălțimii și lărgimii nasului) și pe 5 caractere descriabile (culoarea ochilor, a părului, deschizătura palpebrală, proeminența regiunii zigomatice și profilul nasului). Distribuția procentuală în cele 14 plăși cercetate e următoarea:

Din aceste rezultate reiese că în Silezia, majoritatea populației e de rasă nordică (excepția plășii Guttentag), după care urmează cu procente mai însemnate cea estbaltică, dinarică și orientală. Se observă, că dela o plasă la alta, distribuțiile procentuale nu sunt egale: nordicii variază

P l a s a	Nordici	Est- baltici	Dinarici	Orientali	Felci	Apuseni	Nedeter- minați
Gubrau	50,2	16,4	15	16,9	1,3	0,1	—
Oppeln	47	2,2	13,3	8	2,3	1,2	—
Habelschwerdt	42,9	23,3	18,1	12,8	1,7	1	0,2
Kreuzburg	42	33	10	10	3	2	—
Frankenstein	39,5	26,6	21,3	11,2	—	1,4	—
Gr.-Strelitz	38	34	17	8	2	1	—
Rosenberg	37	34	12	12	3	2	—
Cosel	37	30	21	9	1	2	—
Schweidnitz	35,2	25,9	14,9	14,9	2,3	2,4	4,3
Guttentag	34	35	8	17	3	3	—
Landeshut	31	15,2	20,8	25,1	5,2	1,1	1,7
Oels	36,8	25,9	12,1	22,6	1,9	0,1	0,6
Brieg	37,6	22,9	24	13,9	1,2	0,5	—
Löwenberg	37,8	19,9	14,9	26,6	0,5	0,5	—

dela 31—50,2, estbalticii dela 15,2—33, dinaricii dela 8—24, orientalii dela 8—26,5 și a. m. d. Variația aceasta de sigur depinde de nucleele primitive cari au contribuit la formarea Poporului German. E de remarcat procentul mare al dinaricilor in cele mai multe din plășile cercetate.

Femeilor gravide după luna a III-a li s'a interzis în Germania să mai ocupe servicii în domeniul transportului. Aceasta pentru a preveni eventualele avorturi cari s'ar putea produce din cauza accidentelor sau a zguduirilor mari. Prevederea s'a luat, pentru a împiedica orice avort acum, când natalitatea e periclitată din cauza războiului.

Se reduce numărul orelor de serviciu pentru femei și mame. Ministerul Muncii din Germania, a recomandat tuturor întreprinderilor cari au angajate și femei ca pentru îngrijirea casei și a copiilor să li se reducă zilnic numărul orelor de serviciu sau la două săptămâni să li se acorde câte o zi liberă.

În Spania s'a introdus legea pentru ocrotirea copilului și a mamei. Legea prevede pedepse severe pentru cei cari ar încălca-o.

Noua ordonanță privitoare la ajutorul pentru copii în Germania, publicată în Reichgesetzblatt din 11 Decembrie 1940. Această lege reglementează actualele ajutoare pentru copii. Dreptul la ajutor, după noua lege, urmează până la etatea de 21 ani, și nu mai este legat de situația de sărăcie, ci este acordat fără considerație asupra venitului sau situației părinților. În sensul selecției pozitive este demn de atenție § 7 după care, în unele cazuri, poate fi contramandat prin autoritatea administrativă împreună cu conducerea sectorului NSDAP. și cu autoritatea medicală.

Îată textul ordonanței:

§ 1. — 1) Reichul acordă nelimitat, fiecărui cap de gospodărie impozabil, pentru al 3-lea și fiecare copil minor în plus, care aparține gospodăriei sale, un ajutor de copii, dacă întreținătorul familiei este cetățean german sau de naționalitate germană.

2) Copii în sensul alineatului 1, sunt descendenții capului gospodăriei, copiii săi vitregi, copiii săi adoptivi, copiii în îngrijirea sa, și descendenții acestor persoane, dacă sunt de sânge german sau înrudit.

§ 2. — Ajutorul pentru copii este de 10 Reichsmark pentru fiecare lună calendaristică completă în care se execută acordarea lui.

§ 3. — Oficiul financiar înmânează capului gospodăriei o decizie scrisă privitoare la cuantumul ajutorului.

§ 4. — 1) Ajutorul pentru copii va fi plătit după scurgerea lunii calendaristice pentru care este acordat.

2) Ajutorul de copii plătit pe nedrept va fi replătit.

§ 5. — Dreptul la ajutorul de copii nu este transmisibil. Totuși acest drept va putea fi socotit la acoperirea pretențiilor bănești ale Reichului față de capul gospodăriei.

§ 6. — Ajutorul pentru copii nu va fi scăzut din ajutoarele cari sunt acordate prin mijloace publice.

§ 7. — Autoritatea administrativă poate, în înțelegere cu conducerea de sector al NSDAP. și cu oficiul sanitar, să contramandeze acordarea ajutorului de copii în unele cazuri, când acordarea acestui ajutor nu este în acord cu scopurile acestei legi.

§ 8. — 1) Ajutorul de copii va fi acordat după prescripțiunile acestei ordonanțe întâiu pentru luna Ianuarie 1941.

2) Ajutorul pentru copii, în curs, va fi acordat conform prevederilor de până acum, pentru ultima dată în Dec. 1940.

§ 9. — Prevederile acestei ordonanțe sunt valabile și pentru ținuturile încorporate din Răsărit.

Numărul bolnavilor mintal în Canada. Cu toate că și în Canada, sunt mulți cu tulburări mintale ușoare, cari rămân nedepistați și alții cari suferă, dar sunt plasați în familii sau în case particulare, totuși numărul bolnavilor mintal plasați în instituții speciale în 1937, a atins cifra de 44.731. Față de populația totală proporția lor e de aproape 400 la 100.000. În alte state proporția aceasta e următoarea:

Anglia (1931)	— —	477
Suedia (1930)	— —	378
Finlanda (1934)	— —	258
Polonia (1931)	— —	70

Costul întreținerii acestor bolnavi în Canada, în anul 1937, a fost de 14.017.403 dolari.

Conținutul vol. XII-lea din 1941

	Pag.
COMȘIA, O.: Din evoluția doctrinei sanitare	4
CUPCEA, S. P.: Ce este Eugenia?	73
— Examenul prenupțial	105
— Din problemele urbanizării	186
MANUILA, S.: Acțiunea eugenică ca factor de politică de populație	1
MOLDOVAN, I.: Oficiul de ocrotire	62
OANCEA-URSU, GH.: Trăsăturile neurotice la gemeni	99
PREDA, G., STOENESCU, TH., MATEȘ, E.: Cercetări psihologice la Moți	11
PRODAN, L.: Problema ocrotirii și asistenței	35
RAMNEANȚU, P.: Evoluția Neamurilor	19
— Românii dintre Morava și Timoc și continuitatea spațiului lor etnic cu al Românilor din Banat și din Timocul bulgar	40
— Distribuția grupelor de sânge la populația din Transilvania	137
— Problema natalității	170
VELLUDA, C. C. și PREDA, V.: Date antropometrice referitoare la ritmul de creștere a diferitelor diametre toracice la copiii din plasa Iara și Baia	90
— Considerațiuni asupra ritmului de creștere a diferitelor diametre abdominale la copiii dintre 6—20 ani	159
VORNICA, GH.: Impozitele în raport cu greutatea familiale	126
— Concepția de rasă în Italia fascistă	179
P. R.: Cauzele de deces mai importante, pe grupele de vârstă dela 1—19 ani, în România. (Media din anii 1936—1937)	184
CRONICA	71
CRONICĂ	131
CRONICĂ: Demografie, Antropologie, Eugenie, Igienă mintală	192
Conținutul volumului al XII-lea din 1941	200

Pentru colaboratori

Spre a evita corespondența zadarnică, rugăm pe colaboratorii noștri să noteze pe manuscris:

1. Numărul extraselor ce doresc.
2. Calitatea hârtiei.
3. Cu sau fără copertă și calitatea acesteia.

Autorii achită costul extraselor direct tipografiei, care livrează extrasele în decurs de o săptămână dela apariția „Buletinului”.

Pentru cititori

1. „BULETINUL EUGENIC ȘI BIOPOLITIC” apare obișnuit ca nr. triplu, odată la trei luni.

Costul abonamentului pe un an e 200 Lei.

Costul unui număr e 60 Lei.

Administrația se află la Institutul de Igienă și Biopolitică, Sibiu, strada Bârseanu 3.

Articolele se vor trimite d-lui profesor Dr. I. Moldovan, Sibiu, Piața Regele Ferdinand 19.

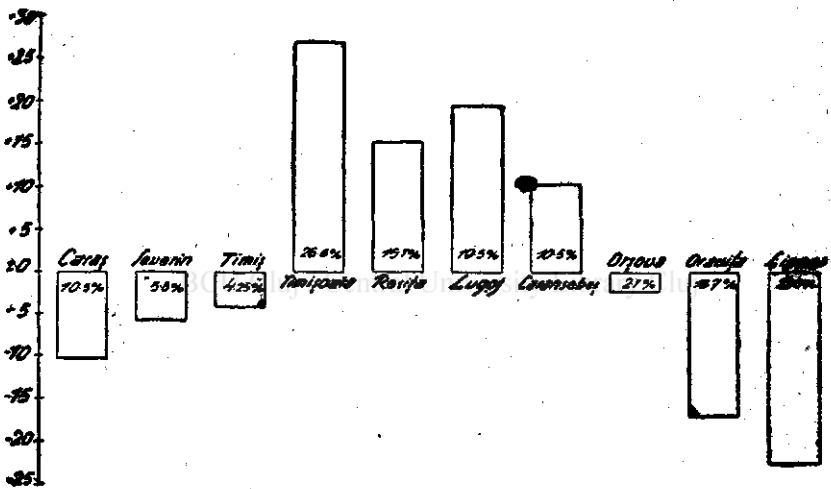
„BULETINUL” nostru se menține în cea mai mare parte din abonamente. În străduința noastră de a asigura apariția „BULETINULUI”, facem apel către cititorii noștri să ne sprijine prin:

**a contribui să lărgescă cercul abonaților noștri;
a ne achita regulat abonamentul.**

2. Revista noastră e destinată tuturor categoriilor de intelectuali. Persoanele, sau Instituțiile, cari au primit un număr de probă, dar cari nu se pot abona, sunt insistent rugate de a ne restitui numărul, urmând a-i da o altă destinație.

3. D-nii abonați cari își schimbă adresa, sunt rugați a ne anunța la timp.

Din problemele Banatului. Procentul creșterii sau descreșterii populației din Banat dela 1910 până la 1930.

C O N Ţ I N U T

P. RAMNEANȚU: Distribuția grupelor de sânge la populația din Transilvania	137
C. C. VELLUDA și V. PREDA: Considerațiuni asupra ritmului de creștere a diferitelor diametre abdominale la copiii dintre 6—20 ani	159
P. RAMNEANȚU: Problema natalității	170
GH. VORNICA: Concepția de rasă în Italia fascistă	179
P. R.: Cauzele de deces mai importante, pe grupele de vârstă dela 1—19 ani, în România	184
S. P. CUPCE: Din problemele urbanizării	186
Cronică: Demografie, Antropologie, Eugenie, Igienă mintală	192
Conținutul vol. XII. 1941	200

PREȚUL 60 Lei.